

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Bostad
1919

A.

SONDAGEN DEN 16 MAJ 1920.

IDUN

ILLUSTRERAD TIDNING
GRUNDLAGD AV
FÖR KVINNAN OCH HEMMET
FRITHIOF HELLBERG

HUVUDREDAKTOR:
ERNST HÖGMAN.RED.-SEKRETERARE:
EBBA THEORIN.

Svenska Teaterns "primo amoroso". Gösta Ekman med familj.

LILLE HANS Ekman, 4½ år gammal, har redan på sätt och vis sin lilla bemärkthet som sin pappas son. Men därom vet han icke själv något och ännu mindre hans bästa lekkamrat, franska doggen Tom, och han kan i lugn njuta sina fyra års lycka att i lek få skapa utan syfte och mål, att få skratta och gråta utan att världen kritiskt mäter hans prestation. Allt under det hans pappa var dag har att bära den mask, som betyder lycka, men också börda, och att efter konstens mått tygla eller stegra sin fantasi på den större scen, där det gäller att var kväll erövra lagern på nytt. Lagern överräckes honom högtidligt, men ack, hur många rosor, både bokstavligt och bildligt talat, slunga icke samtidigt huvudrya beundrarinnor på den populäre! Jag vet icke, hur många beundrande brev han mottar pr dag, och någon pålitlig statistik torde icke heller existera, men en fem, sex stycken är säkerligen det minimum som Gösta Ekman eller kanske oftast å hans vägnar hans högst charmanta fru, vars vackra drag vår bild också visar, har att genomkoga. Och så har han naturligtvis att utföra det mera manuella arbete, som ett troget folk brukar ålägga

Ateljé Jæger, foto.

delbart till svar erhålla ett tack från "Eder nu lyckliga" Fina eller Stina eller vad de heta. Härom dagen — så berättas det — ringdes han upp av en stockholmska, som efter rösten att döma inte kunde vara mer än tio år: "Jag ville bara säga, att jag har sett herr Ekman i Struense, och jag tyckte herr Ekman var så bra!" Sådan är konsten och sådana stundom tio års flickebarn: namnet på pjäsen och dess hjälte kunna de inte uttala rätt, men nog veta de alltid, hur Gösta Ekman ser ut!

Nå, vad detta sista beträffar, så är det ju en kunskap, som inte minst filmen på sista tiden spritt land och rike kring. Filmen kräver sin ansevärdiga part av Gösta Ekmans som av så många andra skådespelares tid och kraft, men ger ju klingande guld i utbyte. I sommar skall hr Ekman göra "Lycke iddaren" och huvudrollen i "Disciplin". Från 1 jan. till 15 mars nästa år blir det en landsortsturné av honom och Tora Teje. Då ges den ryska författarinnan Zapolskas "Tsa-revitj", som lär vara mycket rolig och som i höst skall upp på Svenska Teatern. — Det är roligt och givande att spela i landsorten, försäkras hr Ekman. Stockholmspubliken uppskattar starka

Alma Söderhjelm — en finländsk historiker. Av Algot Ruhe.

DEN ALLVARLIGE KONUNG KARL XI har verkligen haft glädje — åtminstone berett fågnad åt framtida släkten — genom det adelsbrev han en vacker dag i december 1693 utfärdade för "vår Troo tienare och häradshöfdinge uthi Gottland, Oss Elskelig, Ehrlig och förständig Laurentz Malméen", som sålunda vart upphöjd i adeligt stånd, "hvarigenom så wähl dygden som dygdennes belöning till efterkommanderne fortplantas och sig utsträckia måtte". Denne man, som under åtta års resor runt om i Europa, därvid han besökt åtskilliga svenska sändebud, vilka också anföras i adelsbrevet, en Horn, en Brahe, synes ha förvärvat mycken erfarenhet som kom till nytta i kriget på 1670-talet, då han tjänade såväl i Skåne som i Östersjöländerna, såsom föreståndare för Ingeniörs Werket. Därför fick han ock lov "att till åthskilnad ifrån andra familier här i Ryket, sig Söderhjelm att nämbna och skrifva, och Sköldemärke, Wapn och Namn föra och bruka i alla adeliga och Ridderlige saker och handlingar, såsom i Fält Schlachtingar, Schermytzlar, Tornerande, Kringrännande, Insegel och Begräfningar, såsom ock i alle andre occasioner i skiempt och alfwar, til sine och deras ähro, nödtorft och egen willia". Så uppmanas ock alla och envar att bevilja honom, hans hustru, hans barn och efterkommande "den ähra och respekt, som det ståndet tillstår, icke görandes honom eller dem däremot hinder, mehn eller förfång i någon måtto".

I rätt nedstigande led från denne dugande och med ett så pampigt adelsbrev hedrade man härstammade lagmannen och prokuratorn i k. Senaten för Finland, Verner Valdemar Söderhjelm, som för manligt uppträdande under de svåra åren i slutet av förra århundradet, den 4 mars 1899, hyllades genom ett folktåg med svenska och finska sånger, en händelse som mången även här i Sverige ännu kan minnas. Bland dennes elva barn har särskilt älskte sonen, professor Verner Söderhjelm, Finlands nuvarande sändebud i Stockholm, och docenten, fil. dr. Alma Söderhjelm förvärvat vidsträckt svenska förbindelser. Den yngre brodern Torstens förtidiga bortgång togs här som förlusten av en bland våra egna. Genom sina giften är ätten Söderhjelm befryndad med en hel rad släkter inom de övre skikten såväl i Finland som i Sverige, Wrede, Tersmeden, Zilliacus, Grotenfelt, Mannerheim m. fl.

Den ättling som i dagarna genom otaliga vänners hyllning bringas att förgäta betydelsen av sitt inträde i de mera stadgade årsklasserna, docenten Alma Söderhjelm, bär på sina spelande och näpna fingrar två ringar av hög symbolisk innebörd. Den ena vann hon rätt att bära sedan hon vid Helsingfors universitet år 1900 försvarat en doktorsavhandling över pressförhållandena under franska revo-

re så att säga finesserna i spelet, men landsortspubliken är mera genomgående tacksam och låter sig lättare hänföras av stycke och spel alltigenom.

Sedan bär det ut i stora världen och till dess scener på några månaders studieresa. Och då — "o gråten, gråten sorgetår, I alla backfischs små!"

E. TH.

Alma Söderhjelm.

lutionen, grundad på studier i Paris och avfattad på franska språket. En andra del av detta arbete utkom följande år. Det förtjäna påpekas att den finländska doktorsringen är vida pompösare än vår. Den andra av doktor Söderhjelm ringar tillföll henne förlidet år, då hon på teatern i sin hemstad haft premiär på sitt historiska skådespel, "Vägen till frihet", med ämne från hennes specialområde, den franska revolutionen. Dessa smycken kunna i viss mån betraktas som vidmätare av hennes personlighet och livshistoria.

Av vetenskapliga arbeten har dr S. vidare utgivit "Kulturförhållanden under franska revolutionen" (1903), "M:me Rolands brev i urval" (1905) samt på offentligt uppdrag utarbetat Brahestads och Jakobstads historia i mäktiga volymer. På sistone har hon som bekant icke minst här i Sverige haft en vacker framgång med sin i populär stil hållna es-

saysamling "Revolutionärer och emigranter", Albert Bonniers förlag, 1918. Till förra julen utkom en ny essaysamling, "Napoleons yskon", på samma förlag. Sitt jubileum hufvudstämman dr Söderhjelm själv genom fullbordning av ett under många års forskning utfört arbete, behandlande förbindelserna mellan Sverige och Frankrike under revolutionsskedet. Första bandet, en volym på icke mindre än 500 sidor, har i dagarna utkommit på Söderström & C:os förlag i Helsingfors. Om uppskattningen av hennes forskargärning vittnar tydligt den fond som i dagarna av kulturintresserade landsmän överlämnats till Helsingfors universitet, bärande Alma Söderhjelm namn och avsedd att trygga hennes vetenskapliga verksamhet under kommande år.

En och annan gång ser man alster av hennes flitiga penna även i pressen, under brev från Stockholm till Helsingfors, samt härstädes under brev från Helsingfors, bl. a. rörande teaterlivet.

Det är möjligt att man i Finland, där docenten har sin karriär, med professorsstolen inom synhåll, betraktar henne övervägande som en lärdomens inkarnation, Minervas dotter. Här i Sverige väcker hennes ankomst snarare föreställningar om dessa "occasioner i skiempt", vid vilka Rikshushållaren tycktes ha förutsett att namnet även skulle komma att lysa. Trots de ivriga sittningar på Kongl. Biblioteket och Riksarkivet, som dr S. här plägar bedriva om förmiddagarna, är hon i våra kretsar snarare omgiven av den nimbus som gratier och musor skänka sina barn. Här betraktas, lättsinnigt nog, hennes lärda sysslor närmast som en förevändning för att under de svåra åren få pass att komma över Bottniska viken och sprida lite välbehövlig glädje. Lärdomen och forskarfliten inkräkta icke i märkbar grad på de strålände livsytringarna av hennes personlighet. Lika litet ha åren i minsta mån inverkat dämpande på den stilfulla originalitet som präglar Alma Söderhjelm väsen och gör henne till en av de oförgätliga. Hon tillhör inom sällskapslivet det räknade fåtal, som utan vidare samlar kring sig allas uppmärksamhet, och som med värdighet utan övermod, med smak och gott humör vet att bära denna ganska besvärliga roll. Hon bär den som henne lyster, med säker styrka, oberäknelig ibland, överraskande, ständigt ny i sina infall, utan skygghet, fördomsfri, ren från varje skynt av snobberi. Denna historiker, som själv upplevat så mycket historia — hennes äventyr och faror dessa senaste år kunde fylla en bok — har gjort sig till godö för livet vad hon sett och de lidanden hon gått igenom. Man kan hur avgjort som helst vilja vända sig mot de ståndpunkter hon intagit — hennes stridsätt och offervilja för idén fordra obetingad respekt.

Det torde icke vara helt uteslutet att dr Söderhjelm vid sitt nästa besök i Stockholm kommer att tråda fram inför den stora allmänheten med ett arbete för scenen. Av någon obegriplig anledning har hennes medryckande skådespel "Vägen till frihet" icke lyckats komma till uppförande här hemma. Man kan hoppas att det nya lustspel hon förbereder skall vinna bättre genklang hos ledarna av våra teatrar, och ytterligare befästa banden mellan oss i Sverige och denna glänsande representant för svenskheten hinsidan sjön.

Vid middagshöjden.

Med ord, som granna pråla,
jag tolka ej förmår,
hur sol du låtit stråla
kring våra flydda år.

Fast minnena bestorma
mitt sinne och mitt tjäll,
jag kan av dem blott forma
ett enkelt tack och hell.

För hjärta, som var trofast,
hur världen än bytt drag,
för lycka, som blev bofast
alltfrån vår ungdoms dag,

för outtröttlig möda,
som lät från hemmets härd
de värmeströmmar flöda,
som skapa ljus vår värld,

för att du lät mig röna
vad livet äger gott,
jag kan ej nog dig löna —
vår Herre kan det blott.

Jag mäktar blott att önska,
att rikt en andra vår
för dig må gro och grönska
till dina sena år.

E. N. Söderberg.

Radioaktivt — Hårläkemedlen RA—DI—ON — Vetenskapligt

Grånad botas och förhindras. Pris pr burk 3:50.
CHEM. ANST. IBIS, 11 Stora Nygatan, Stockholm.

Riks tel. 170 76
Allm. tel. 146 29

Obs! Mjällbildning och håravfall upphöra. Nytt hår även på skalliga personer, om hårrötterna ej äro döda. Pris pr flaska 6:—.

Lift-Janne. Av Ellen Lundberg-Nyblom.

ALLA HOTELLGÄSTERNA I DET stora, kontinentala hotell Albion ansågo, att Lift-Janne var ett utmärkt exemplar.

Han var liten och smal, tog obetydlig plats i hissen, hade ett hövligt, dämpat sätt utan fjäsk och ett aldrig sviktande minne för gästernas trappantal; — och det på alla upptänkliga språk. Hans lilla bleka ansikte bakom lorgnetten hade tycke av ung studiosus, och hans smala händer voro inga underklasshänder och alltid väl vårdade.

Lift-”Janne” var heller inte ”underklass”. Han hette inte heller Janne. Hans namn var Arvid Ditken. Varför han fått ”smeknamnet” Janne visste ingen, allra minst han själv. Fadern hade varit skolkarl men dött ung, efterlämnat en fattig änka och en son. ”Janne” hade ärvt faderns stillsamma melankoli, och något av hans matematiska begåvning. Han drömde om att få studera. Men pengar? Ingen hade dem! Därtill kom en långvarig ögonsjukdom, som tvång honom att för alltid lägga på hyllan alla drömmar om studier i den enda riktning han älskade. Det kostade honom många hemliga tårar, som kommo hans sjuka ögon att svida tiofalt värre.

När han slutligen utskrivits som frisk från kliniken och gömt sina röda ögon bakom ett par stora grå glasögon, stod han för första gången ansikte mot ansikte med livet och verkligheten. Han måste förtjäna sitt bröd för att kunna leva.

Amerika! Det namnet hade sjungit för hans öron långa tider. Ända sedan han var en liten gosse hade det varit hans dröm att se landet på andra sidan oceanen. På sitt stillsamma men envisa sätt hade han omhuldat den tanken och stod fast vid den. Amerika var ju en hel världsdal! Nog skulle där väl finnas plats för en sådan smal liten pinne som han!

Modern kände honom och lät honom hållas. ”Res du, min gosse!” sade hon och klappade honom på huvudet. ”Jag vet, att du är snart tillbaka igen. Men det skadar aldrig att försöka!”

Hur han lyckades krångla sig dit, var en gåta, nästan också för honom själv. Men han kom ”över”. I tre år knuffades och slängdes han som ett torrt spån borta i den väldiga staden med sina fantastiska skyskrapor. Aldrig hade han känt sig så liten och mager och onödig som där borta. Och ändå kunde han egentligen inte klaga. Plats fick han. Bokföring och räkenskaper gick han icke i land med för ögonens skull, uppssare bar honom emot — där voro också glasögonen i vägen. Men han lyckades bli antagen som lift-boy i ett diskret, men välkött hotell och där stannade han en tid. Därifrån kom han till ett större hotell i samma syssla och steg slutligen ännu en gång i graderna. Men han vantrivdes. Kanske för att han var född ”hemmagosse” och hade en öm mor i livet, som på andra sidan oceanen längtade efter honom var dag som gick.

En vacker dag stod han icke ut längre. Han skaffade sig en tredjeklassbiljett på båten och hamnade i Berlin. Där var det bättre, tyckte han. Ätminstone närmare hemmet.

Men så såg han i tidningarna, och hans mor skrev och berättade, att man just fullbordade ett praktfullt hotell i huvudstaden i hans eget land — och hans mor rådde honom att skyn-da sig hem och söka platsen som lift-boy där. Villkoren ansågos bli utmärkta.

Arvid packade sin nötta koffert, knäppte

omsorgsfullt sin amerikanska ulster, gned sin lorgnett och satte sig på tåget.

Hemma igen! Första veckan gick han omkring med ett sällt leende kring sin smala mun, blinkade med sina ljusskygga ögon och kände sig lycklig. Den dag han skulle söka platsen, befann han sig i en lång kö av unga män, alla lika säkra på att bli antagna som han själv var osäker på det. Men till sin egen obeskrivliga förvåning var det han, som fick platsen. Han hade utmärkta rekommendationer, goda språkkunskaper, och hans fars namn var känt som ett hederligt och gott namn.

När han första gången trädde på sig den gröna uniformsrocken med de blanka knapparna, kände han sig stolt. Han var ju ett slags medarbetare i ett stort, rikt, viktigt företag. Hotellgästerna berodde på ett sätt också av honom, han var icke utestängd från livet; han kände sig trygg och hemmastadd. Och när han vred på den blanka ratten i den glänsande mahognyhissen, kände han sig som kapten på sin egen skuta. — Och så gick tiden. —

”First flat!” Den unga engelskan i sin korta päls och med alla de små ringlande lockarna ned över ögon och öron trippade förbi Janne in i hissen, ordnade hela tiden sina lockar framför spegeln och trippade ut igen utan att vända på huvudet. Janne suckade litet. För de flesta var han bara en del av en mekanik.

Han var gammal och van nu i sin syssla. Den första entusiasmen hade svalnat, om också intresset fanns kvar; — det intresse, som vid närmare skärskådande kan betecknas som tvångsiver. Det hela gick mekaniskt; — hissen, hela livet. Han hade längesen upphört att känna sig som medarbetare, utan var fullt på det klara med, att han icke var annat än ett nummer — och till på köpet ett mycket lågt nummer. Alla dagar liknade varandra. Enformigheten fick tycke av evighet. Det var bara människorna i hissen, som växlade. ”Janne” studerade dem bakom sina buktiga pincenezglas på sitt okomplicerade, halft filosofiska sätt. Dess emellan ”drömde” han om matematik. Han hade små papperslappar instuckna i sitt rockuppslag, och i pauserna räknade han, löste små problem, fördjupade sig i uppgifter, naiva och långt efter hans ålder, — han var tjugotvå år nu — men han måste ha något att ”drömma” om, anförtrorde han sin mor. Långt inne i sitt tysta jag närde han ännu en dröm, en högtsvävande, vansinnig, som han inte vågade andas om, men som aldrig lämnade honom. Den drömmen anförtrorde han icke ens sin mor.

Första året bodde han hos sin mor. Men när lönen ökades, flyttade han upp på ett litet vindsrum, som han så småningom möblerade med underliga gamla möbler. Det såg icke ut som om en ung man bott där. Allt var tungt, litet urblekt, dystert. Men Janne trivdes på sitt tystlåtna sätt. Och han gnuggade händerna av beläenhet, när han någon söndag i ledighetstiden fick modern upp till sig på en kopp kaffe. Han tillbad sin mor, som det enda väsen, som någonsin visat honom ömhet eller intresse, och han pysslade om henne, som om hon varit ett litet barn. Sin frihet som ung man begagnade han sig icke mycket av. Han hade alltid varit blyg för livet, och han föreställde sig, att han var alltför ful till att någon söt flicka skulle kunna bry sig om honom. Det hjälpte icke, att hans mor beundrade honom, ja, fann honom vacker.

”Mamma är tokig!” skrattade han. ”Jag är ful som stryk!” Men han rodnade av glädje, då modern motsade honom och ömt strök hans smala, färglösa ansikte.

Hissen roade honom förresten på sitt sätt. Den var som en värld för sig, som under kriget tvång de underligaste typer och existenser att trängas mellan de trånga väggarna; dödsfiender från skilda fronter, tragiska öden, mystiska kärlekshistorier. Lift-Janne började småningom känna både stamgästerna, och de som ofta kommo tillbaka.

Den målade ryska damen, översållad av briljanter, vars långa svarta paradis, som hon bar i håret till middagen, kittlade honom på kinderna, och som fyllde hissen med en nästan kväljande rosendoft; — vem var hon? Hennes tunga ögonlock lågo ned över ett par grå, sensuella ögon, och hon erbjöd sin fylliga nakenhet till beskådande, passivt, liksom frånvarande. Mannen, som alltid följde henne och svartsjukt vakade över henne, var mörk, pomaderad, med monokel — trött, också han, med välmanikurerade händer, som han oupphörligt rörde och stirrade på; — kanske för att njuta av en egendomlig röd sten, som han bar i en ring på ena lillfingeret. De bodde i andra våningen med utsikt och betalade drickspengar per vecka — stora, fabulöst stora drickspengar. ”Janne” bockade en liten extra bock vid de tillfällena. Eljes var han stolt och angelägen att icke visa sig servil. Han försökte alltid övertyga sig, att han fyllde sin anspråkslösa plats endast därför, att han ville fylla just den.

Ett annat par, som intresserade honom var en ung man; fin, stilla, med ett älskvärt småleende, som ofta kom i sällskap med en blond dam. Hon hade något tilldragande, intelligent över sin vackra ansiktsoval och sin smärta, eleganta figur. Med ”Janne” talade hon alltid, och han kunde längta efter att hon skulle komma. Hon behandlade honom som en jämlike och hade alltid något att berätta från staden eller teatrarna.

”Hon är den bästa av dem allihop”, brukade han säga åt sin mor. ”Hon är en människa! De andra damerna!...” Han skakade på huvudet som en världsvis man.

Några av de stunder, då han avlöstes i hissen av en fet, elegant medbroder i konsten att sköta ratten, ägnade han åt ett litet billigt nöje, som han hittat på.

I middagstimman smög han sig in i första våningen, i förrummet till skriv- och läsesalongerna, och där brukade han genom det halvrunda sekundärfönstret stå och se ned i den stora restaurangen, där de lyckliga och rika trängdes kring borden, åto, skrattade, pratade. Han kände igen hotellgästerna, och det roade honom att föreställa sig deras sinnesstämning för ögonblicket. Musiken ljud dämpat upp i det dunkla rummet, matången steg upp och svepte omkring honom; skratt och prat. Det var som om han varit med på ett hörn, och det roade honom. Han kände ingen avund. Han passade ju inte alls där nere!

En vinterkväll stod han där och tittade ned. Han hade icke hört steg, men plötsligt såg han silhuetten av en ung flicka tätt bredvid sig. Också hon tittade ivrigt dit ned.

Allt och alla där nere låg i ett lätt blått rökmoln, genom vilket bolmade tunga pustar av matlukt.

”Är det inte roligt att stå här och titta?” frågade Janne plötsligt.

CAP KAKAO

är genom sin fylliga, goda smak och renhet den bästa och billigaste

FRANSKA CHOKLAD- & KONFEKTFABRIKEN, A.-B. - GÖTEBORG

"Jo!" svarade hon, "men jag ville hellre vara med där nere."

"Inte jag!" svarade Janne filosofiskt. "Man ser allting bättre så här — uppifrån."

"Är det inte ni, som är 'Lift-Janne'? frågade den unga flickan.

"Mitt namn är Arvid Ditken!" Janne sträckte på sig.

"Förlåt mig! — Det var ett vackert namn, förresten!"

"Tycker ni! — Det gläder mig!" Janne hade åter vänt sig ifrån henne. Han var inte nöjd att bli påmint om sin syssla utanför tjänsten.

Det blev tyst några minuter.

"Är ni ledsen på mig?" kom det ur halv-mörkret.

"Å — visst inte! — *Not a bit!*" svarade Janne. Det skadade ju inte, att hon förstod att man var bildad, tänkte han.

"Förlåt, men jag förstår inte engelska! — Mitt namn är Annie Anderson."

Janne bockade sig och drog på munnen.

Han hade sinne för humor och presentation lät så komisk.

"Ni har kanske varit utomlands?" frågade hon efter en paus.

"Några år!" svarade Janne vårdslöst och böjde sig åter fram för att se ned i salen.

"I Amerika och Tyskland", tillade han.

"O, så intressant!"

"Ja, det ger ju — vad ska jag säga — litet vidare syn på det hela", svarade Janne lugnt. "Men jag tycker i alla fall bäst om att vara hemma."

"Verkligen? Och jag vurmar för att resa! Det har varit tal om det så många gånger, men så kom ju kriget. — Jag är kammarjungfru hos den blonda grevinnan i 227 — två trappor upp — ni vet."

Janne nickade. Han kände mycket väl till den blonda grevinnan; hade också reda på hennes små eskapader. Han visste, att då hon icke tog hissen på uppgående, var det därför, att hon gick fyra trappor upp. Det bodde en ungersk diplomat fyra trappor upp. Ibland åkte de båda ned i hissen. Hon steg då på i andra våningen. Då kände de varandra inte. Men en dag hade de röjt sig. Han hade instinktmässigt tagit upp hennes solfjäder ur sin pälsficka och räckt henne den. Den blonda grevinnan hade rodnat djupt, men Janne hade diskret vänt ryggen till — och såg allting i hiss-spegeln.

"Er grevinna är charmant", sade Janne i världsmannaton.

Annie Anderson såg på honom från sidan.

En sån underlig liten karl, tänkte hon. Han talar så fint och precis, som om han satt i en salong. Och så högtidlig han ser ut, sen!

Janne såg också på henne. Hon hade ett runt, fraicht ansikte, en liten käck trubbnäsa och ett par skälmaktiga kattögon med vippiga ögonfransar.

Hon är söt, tänkte han. Och innan han visste varför eller vad han gjorde, hade han slagit armen om livet på henne och kysst henne.

"Är ni rakt galen?" Hon vred sig loss från honom, och han tappade sin lorgnett.

Annie brast i skratt.

"Nej, så komisk ni ser ut utan glasögon!"

Hon fortfor att skratta. "Gud, vad ni ser löjlig ut!"

Janne böjde sig och trevade efter sin lorgnett, fann den på mattan och klämde fast den på näsan. Han klippte förläget med ögonen.

"Ürsäkta mitt beteende", sade han tafatt.

"Jag begriper inte mig själv, men...! Ni får inte skratta åt mig!" forfor han. "Jag har

varit sjuk — mycket sjuk — ett helt år. — Jag rår inte för, att jag — — —!"

"Så där, ja! Nu är ni bättre!" avbröt Annie oberörd och granskade honom uppmärksamt.

"Nu ser ni ut som en gammal professor!"

Det kom någon i dörren, och Annie försvann hastigt utan så mycket som ett adjö.

Från den kvällen möttes de ofta i det halv-mörka rummet och stodo viskande i fönstret under middags- och supé-tiderna och tittade ned på stemmet i restaurangen. Men Janne vågade inga närmanden mera.

"Asch, jag går min väg! Jag blir rakt hungrig av allt det här matoset!" sade Annie helt prosaiskt en afton.

"Skulle ni inte ha lust, — kunde jag inte få bjuda på en liten supé?" frågade Janne blygt. Så djärv hade han aldrig varit mot någon ung dam, men Annie såg inte ovillig ut.

Kvällen därpå åto de en enkel men nätt liten supé på en andra klassens restaurang, och när de gingo hem — voro de förlovade.

"Ser du", sade Janne lågmält, "det är min dröm att kunna köpa in ett litet hotell, fint, välkött, — och bli min egen!" De voro på hemväg till hotellet.

"Och jag skulle sitta på kontoret?" frågade Annie litet vasst.

"Nej, nej! Du skulle bo i fin en liten direktörsvåning med utsikt", motsade Janne ivrigt.

"Du har så många drömmar", invände Annie otåligt. "Det är andra gången i afton du talar om, att det är din dröm. En karl ska väl hålla sig till verkligheten, — inte fåna så där! Om du önskade litet moderat, skulle du lättare få det — och under tiden vara mera belåten med vad du har! under-visade hon med näsan i vädret! "Och nu har du ju mig!" tillade hon smeksamt.

"Visst! Visst!" svarade Janne med sin allra blidaste röst. "Men just därför! — Och man skall väl vilja nå långt, — försöka att stiga högt! — Jag vill inte stanna i hissen!"

"Du skulle väl egentligen helst vilja ge dig till flygare, du?" sade Annie vårdslöst med ett litet ironiskt skratt. "Efter du nödvändigt måste så högt till väders."

Det gick som en stöt genom Janne, och han kände att han blev eldröd i mörkret.

Hans dröm, hans hemliga, svindlande dröm, som låg bakom alla andra tankar...!

Och den hade hon rört vid! Men så där lättsinnigt, som om hon talat om en likgiltig sak. Hans hjärta slog dovt, och han andades häftigt några tag. Så stannade han mitt i gatsmutsen.

"Annie!" sade han, "du — du har träffat just det, som — — —"

"Som är din dröm? Vad?" Hon skrattade.

"Ja!" svarade Janne djupt allvarligt. "Det är min dröm! Min stora, hemliga dröm! Som aldrig går mig ur tankarna! — Var gång jag låter hissen gå upp till femte, blundar jag och inbillar mig — men, det är inte värt, att jag berättar det! Du skulle bara skratta."

Annie skrattade redan.

"Du är en tok!" sade hon och klämde hans arm. "Men du är en hygglig tok!"

"Neej, — det är nog allvar, det här!" invände Janne. "Ser du, det där att se allting uppifrån, — bättre förstå sammanhanget — få ett minne, som man aldrig glömmar — om också bara ett, som är värt..."

"Nå, än jag då? Räknas jag för ingenting? Är vi förlovade eller inte." Annie trutade med munnen och såg stött ut.

"Du är söt!" mumlade Janne litet förströdd. "Är det något särskilt du önskar dig till fäst-möpresenter?"

Annie blev het.

"Ja!" svarade hon ivrigt. "En räv — en vit räv. Det är *min* dröm!" Hon skrattade.

"Du ska få en räv! Jag ska' höra på en!" sade Janne vänligt då de skildes.

Han hade aldrig haft några excesser för sig. Nu hade han det mindre än någonsin förr. Det var knappt, att han längre unnade sig några cigaretter på fristunderna. Han måste ju spara för två hädanefter. Han skulle ju gifta sig!

Den dagen han gav Annie rävbönan blev icke vad den kunde ha varit. De äkta rävarna voro alltför dyrbara för Jannes tunna plånbok. Han valde en "vacker imitation".

Men Annie var tyvärr konnässör. Hon hade inte ostraffat varit kammarjungfru i tre år hos en rik grevinna. Hon granskade den, strök över den och såg generad ut.

"Den är inte äkta", sade Janne ärligt. "De var för dyra."

"Jag förstår det", svarade Annie dröjande.

"Men herrn i boden sa', att om man ofta stryker den mot håren, blir den snart lika vacker som den äkta, så lik, att man kan inte se skillnad."

Annie strök sin lilla knubbiga röda hand mot håren och satte den på sig.

"Den är *mycket* nätt!" förklarade Janne.

"Tack!" Annie räckte fram sin mun till en matt kyss.

"Nu går vi hem till mig och dricker kaffe!" sade Janne belåten.

Annie fann allting mycket "konstigt" i Jannes lilla ungarbo, och medan de sutto där, fick Janne en så underlig känsla av ensamhet. Det var nästan som om han längtat tillbaka till hissen. Annie blev också litet trött. Hon reste sig gång på gång, gick planlöst omkring i rummet, petade på de få småsaker som voro att peta på, gäspade och förklarade till sist, att grevinnan väntade.

Janne reste sig, nästan lättad, och i skymningens duggregn gingo de tillbaka till hotellet.

"Vi har ju haft en trevlig dag! Tycker du inte?" sade han, då han avlämnade henne vid hotellets sidoingång.

"Joo då!" Annes ögon voro långt borta på något annat ställe och rösten lät distrait.

När Janne kom in i hissen och svängde raten på femte våningen, hade han en känsla av undran över sig själv. Han hade förlovat sig. Varför? Annie var mycket söt, men det var ju inte nödvändigt att förlova sig med en flicka bara för att hon råkade vara söt. Och så skrattade hon alltid. Varför skrattade hon? Janne skrattade inte annat än åt vad som var riktigt kvickt. Hon hånade hans drömmar. Han hade varit dum, som förtrott henne det där om flygningen. Det var som om han gett ifrån sig något dyrbart, som han aldrig mera kunde få tillbaka.

"Vad nu — står ni och sover i dag! Jag bor ju i andra!" En butter basröst väckte honom. Janne kände blodet stiga åt huvudet. Det var den tjocke tyske grosshandlaren, som levde i ett ständigt sprängfärdigt politiskt misshumör och som tycktes fylla hela hissen med sin korpus och sin andedräkt.

Janne mumlade en ursäkt, och hissen sjönk. Det var första gången han gjort en sådan blunder. Dugde han icke till sitt yrke längre?

Under vintern dog Jannes mor, och han kände sig plötsligt lika hjälplöst ensam och övergiven som mitt ute på Atlanten. Han förebrådde sig, att han icke bott kvar hemma hos henne, och att Annie sista tiden tagit hans ledighet så mycket i anspråk. Om nätterna grät han, heta omanliga tårar, som gjorde hans

CRÈME DE CHOLEPALMINE

Antiseptiskt hudmedel, säljes å apotek, av parfym-, speceri-, sybehörs- och färghandlare, perukmakare m. fl. i tuber å Kr. 1.50 och 80 öre.

Bomullstyger = Möbeltyger = Gardiner

Prover på begäran. • • • * Konstfliten, Göteborg. Precisera vad som önskas.

ögon rödkantade på nytt och kommo hans magra ansikte att se gammalt och bedrövligt ut. Annie såg han icke så ofta som förr. Hon var mycket upptagen — av vad visste han icke. Hon hade bara sett hans mor ett par gånger, och hon blev trött på hans "eviga tjat" om vad hon varit för Janne. När han tystnade med sina lovsånger brukade hon, med en liten trutig min, komma fram med sitt: "Än jag då! — Är jag ingenting för dig!"

"Jo! Jo!" Janne klämde hennes välfriserade huvud ganska omilt mellan sina magra händer och tryckte bort ett par tårar, som brände ögonkanten bakom lorgnetten. "Men du förstår, lilla vän..."

"Och när gifter vi oss då!"

Janne rätade på sig och suckade.

"Jag spar! Jag spar!" sade han. "Alla drickspengar lägger jag av. Men — du vet — det vill så mycket till!" Det var ingen riktig entusiasm över hans strävanden. Drömmen om att få Annie inom hans egna fyra väggar kom honom att sucka av obestämd ängslan.

"Jag är visst inte gjord att gifta mig!" tänkte han melankolisk. "Jag är bestämt tråkig! — Men om jag kunde begripa varför hon håller på mig." Han suckade, slöt ögonen och försjönk i sina drömmar. — Numera drömde han ideligen samma dröm. Matematiken hade han småningom lagt åt sidan. Den hade slutat med att fylla honom med förtvivlan — den var det ouppnåeliga tragik. Men —

flyga! Han hade icke en tanke på att bli flygare. Det låg också utanför det möjliga gräns. Nej, han ville bara upp och flyga. Flyga en enda gång! Känna det där att se allting uppfraån, att man lyft sig från jorden, lämnat allt småaktigt elände djupt under sig — för ett enda ögonblick känna lyckan att vara över det alltsammans. Det var något trångt och kvavt inuti honom, som kippade efter luft. Eller var det längtan själv som höll på att kväva honom?

Och hur skulle han kunna förverkliga sin dröm? Han kände ju ingen, som skulle vilja ta honom med sig, och Annie skulle väl skrika och gråta! Kanske inte, förresten. Ja — hon behövde ju inte veta det.

Den där tanken började bli som en fix idé hos honom. Han gjorde oupphörligt blundrar i hissen, — rusade upp med den i femte och måste dyka ned igen. Hotellgästerna började se på honom och undra.

"Ni är distrait!" sade den vackra ryskan en dag med sin släpiga röst. "Är ni förälskad?" Janne svarade icke. Hennes rosenparfym kväljde honom, och han vände sig bort.

"Ni tror bestämt att ni flyger!" Det var den livliga och älskvärda damen, som åter bodde på hotellet, och som småleende hade låtit sig föras upp i femte, fastän hon hade sitt rum i tredje. "Tycker ni inte, förresten, att det vore härligt att flyga? Det är *min* dröm", tillade hon.

"Också *min*!" svarade Janne burdust och blev blodröd i ansiktet.

"Ja — och nu kan man ju realisera den — om man har lust och pengar! Tiden går verkligen framåt med stormsteg!" fortfor den obekanta damen livligt. "Från och med nästa söndag tar en flygare en passagerare med sig

Anna-Lisa Mattson.

En svensk sångerska som gör lycka i England.

FRÖKEN ANNA-LISA MATTSON, VILKEN för ett par år sedan debuterade på härvarande Oscarsteatern som Sköna Helena i den Offenbachska operetten, har nyligen sjungit Santuzzas parti i Mascagnis opera Cavalleria Rusticana på Shakespearateatern i Liverpool och därvid skördat mycket erkännande från den engelska musikkritiken. Man prisar henne bl. a. för god dramatisk instinkt, mycken scenisk teknik, stor röstfärgning och god frasering. Av publiken hyllades hon med talrika inropningar och man hoppas att snart få höra henne i andra stora operapartier. En tidning frågar artigt om Sverige frambragt en ny Kristina Nilsson.

.....
upp på en halvtimmes färd. Hundra kronor! Tänk på det!" Hon nickade vänligt då hon steg ur hissen.

Janne hade fått som gift i blodet av de sista orden. Flyga! Var det inte undret! Det enda i det grå, enformiga livet, som kom en att tro på möjligheten av — det omöjliga.

Hundra kronor! Janne hade redan åtskilliga hundrakronor avlagda till bosättning. Skulle han anse sig ha rätt att ta hundra av dem och flyga; — vara så där vansinnigt lycklig i en halvtimme av sitt liv. Få ett minne, värt att leva på — i långa tider?

Han kände sig som i begrepp att begå ett brott. Skulle han? Skulle han inte? Bäst att ingenting säga till Annie. Hon skulle antagligen börja förebrå honom den oäkta raven. Den kom hon alltid fram med, när det var någon fnurra på tråden. Hon hade strukit den "mot håren" så länge, att den varken verkade äkta eller imitation längre. Sade han något till henne, skulle hon antingen börja skratta eller gråta. Och båda delarna tyckte

han lika illa om. När han tänkte riktigt noga efter, tyckte han egentligen ganska illa om Annie helt och hållet. Vad var det egentligen han tyckte om hos henne? Icke en gång hennes kyssar. Hon gav dem som på nåd. Egentligen hade han aldrig fått någonting av någon i hela världen utom av sin mor, — och nu var hon borta. Det är underligt, vad man i alla fall är vådligt ensam, tänkte Janne plötsligt.

Åter brände det till i ögonkanten, och han såg sig själv stå och stirra på sitt eget gammalbleka ansikte i hiss-spegeln. — Men så stramade han upp sig och skyndade sig att tänka på något annat — eller rättare att tänka på sin tanke.

Flyga! Å! Han andades friare bära vid det ordet! Om han bara vågade! om han bara kunde! — Jo, han vågade! Han måste våga! Var det inte hans dröm? Han stal ju inte pengarna! De voro hans! Annie skulle gråla. Men det gjorde hon ofta nog ändå, så att — litet mer eller mindre.

Det var en blek, blåsig förvårs-söndag. Janne satt färdig i aeroplanet väl påpalsad i sin amerikanska ulster och pälsmössan djupt nedtryckt över ögonen. Hans hjärta slog dovt och förväntansfullt, och hans ögon klippte mot det blacka ljuset. Start! Uppåt! Uppåt! Ännu högre uppåt!... Detta var drömmen!

Ett våldsamt, bedövande larm från motorn, stark bensinlukt, ett vinande kring öronen. — Djupt,

djupt där nere låg jorden, grå, försvinnande liten; — så eländigt obetydlig, som han alltid känt, men inte förstätt det! — Längre upp — ut över havet, där mäsarna skreko och flydde undan; en svindlande, betagande länsla av omätlig frihet; — äntligen! Äntligen!... Och så — en djärv sväng tillbaka in över land — en alltför djärv sväng. Motorn upphörde plötsligt att surra. Det blev underligt tyst. — Något var i olag!... En hissnande drömkänsla av att falla — falla — djupt; långt ned — under — bakom jorden...! En stöt! Svart tystnad! Tomt mörker! — — — Inne på lasarettet vaknade Janne ännu en gång till medvetande. Han slog upp sina rödkantade ögon och viskade så sakta, att endast sjuksystemen hörde det: "I alla fall... ett minne för livet..." Så förblev han tyst. Dagen därpå stod hans feta eleganta medbroder i hissen och skötte tjänsten.

"Och Lift-Janne? Är han sjuk?" frågade en nykommen hotellgäst, som alltid brukade bo på Albion. Den fete hiss-herrn sträckte på sig. "Nej, han är död!" sade han och spände ögonen i den främmande herrn. "Det var han som föll ned med det där passagerareaeroplanet i går. Han dillade visst sista tiden om flygning; — ja — och så föll han ner", tillade han.

"Stackars pojke!" sade den främmande medlidsamt. "Han ville stiga för högt! — En liten Ikaros!"

Den fete lift-mannen såg oförstående på honom med sina glosiga ögon. Så skrattade han till. Kanske var det något kvickt.

"Javisst!" svarade han dumt. "En liten Ikaros! — Just det! — Ikaros! — — — Tredje våningen! Var så god!"

ZYRISKA SIDENTYGER

Taffetas Chiffon, Crêpe de chine
Råsiden, naturfärgat och färgat
Foulard-Siden, tryckt och otryckt
Satin élégant, Satin Charmeuse
Prov omgående.

G. Henneberg
Seidenhaus, ZÜRICH

MINA LEVNADSMINNEN. Av Helena Nyblom.

(Forts.)

DÅ VI FINGO LOV ATT VILA OSS, sade Christian Winther, att jag hade hållit lillfingret litet ut ifrån de andra på hans arm. Jag låtsade, som om det förvånade mig, men jag minns ännu mycket väl, att jag gjorde det för att kokettera litet med den beundrade dik-
taren.

Ett stort profilporträtt, som Marstrand först målade av mig för att använda det till att kopiera på själva tavlan, tillhörde doktor Fritz Lange. Vem som har fått det efter hans död, är mig obekant.

Marstrand hade, liksom hans bror, mjöl-
naren, mycken sympati för Sverige. Han gjorde sin bröllopsresa i Sverige, och det är från den tiden han har målat den stora tav-
lan från Dalarne med alla kyrkbåtarna, en tavl-
a, som har blivit så populär i Sverige, att det ännu hänger fotografier av den över-
allt i Dalarne.

På denna resa hade Marstrand köpt en vagn, men han hyrde hästar vid de olika skjutshällen. På detta sätt såg han landet helt annorlunda grundligt, än man nu ser det vid en hastig järnvägsresa. I hans atelier hängde många skisser från detta uppehåll i Dalarne, och han har funnit den rätta färg-
skalan, detta underligt klara och genomskin-
liga i luften, som är säreget för det nordliga Sverige. Marstrand kunde icke tillräckligt lovprisa den svenska gästfriheten. Han och hans hustru hade blivit utomordentligt väl mottagna på flera av de stora svenska herre-
gårdarna, där de hade funnit utmärkta bibliotek, ofta dyrbara, sällsynta tavlor av gamla utländska målare, och dyrbarheter av olika slag (kriagsbyten från trettioåriga kriget). Fru Marstrand berättade, hur man tackade henne när hon hade sjungit för sällskapet. Her-
rarna hade rest sig upp och bockat sig, och damerna hade nigit, medan de uttryckte sin glädje och tacksamhet för hennes prestationer. Det stora landet med dess olika land-
skap och olikartade folk tilltalade Marstrand och han kände sig friare och i större förhål-
landen där än i Köpenhamn. Dock gick han icke så långt som sin bror, mjölnaren Troels

Marstrand, som hade en afgjord förkärlek för Sverige. Han sade en gång till mig: "Carl XV skall min själ komma och ta' oss! Det blir det bästa!" En annan gång talade han om skillnaden på folkkaraktären i Sverige och Danmark. "Ja", sade han, "en svensk tjän-
steflicka köper sig nätta kläder, prydliga skor och så är hennes pengar slut. En dansk tjänsteflicka sätter sina pengar på banken, och så går hon själv och ser ut som ett svin."

Jag var tillsammans med Troels Marstrand i Paris, där vi blevo mycket goda vänner. Han var vanligtvis klädd i en lång ytterrock och en bredbrättad filthatt och hade alltid cigar-
ren hängande i munnen. Dessutom var han full av påhitt och skämt och hade många muntra upptåg för sig. Men denna munter-
het dolde en svart melankoli, som en tid blev honom övermäktig. Han liknade mycket sin bror, målaren, och jag hade stor sympati för dem båda.

Marstrand var oändligt god emot mig. När jag kom ned i hans atelier, fick jag ofta lov att bläddra i hans portföljer, där det fanns en stor rikedom av teckningar.

"Är det något du vill ha, så visa mig det bara", sade han, och jag fick tillåtelse att väl-
ja bland alla dessa härligheter. Jag hade dock nästan hellre sett, att han själv hade givit mig något av det, då man ju dock iakttar en viss anspråkslöshet, när det ges en fria händer.

En gång, då jag kom med ett fång teck-
ningar och frågade Marstrand, om jag fick dem, skrattade han och sade: "Du är rolig! Du väljer ju bara barn!" En annan gång fästes min uppmärksamhet av ett landskap. Det föreställde en väg i skogen vid Helle-
bæk, där ljuset faller genom lövet. "Vem har målat det där?" frågade jag. "Det har minsann jag gjort!" svarade Marstrand. "Det är ingen sak att måla landskap. Det kan vem som helst göra. Vill du ha det, får du gärna ta det!"

Det hänger nu på min vägg och gläder mig, liksom ett annat landskap av Marstrand från Italien, ett porträttlandskap med grönklädda berg nu gläder en av mina söner, som jag har skänkt det till.

En annan gång, då jag besökte Marstrand, hade jag klagat över att inte ha någon inti-
mare väninna. Han målade då en 4—5 små fantasiporträtt av vackra damer och lät mig välja bland dem. Jag valde en, som liknade Ville Heise.

Då jag som nygift besökte Köpenhamn och kom ned till Marstrand på hans atelier, sutto vi ofta och talade tillsammans, ibland båda två i en av Abilgaards breda stolar. Vi talade då om allt mellan himmel och jord. Det var något hos Marstrand som påminde om ett fångat lejon, som är alltför kungligt och starkt till att leva i bur. Hans natur var så rik och så mångfaldig, att den liksom icke kunde fin-
na uttryck för allt, vad den innehöll. Den stora mängd av skisser och teckningar han efterlämnat visar, hur det myllrade av tankar och känslor hos honom, och det var en sådan våldsamt i hans produktionsförmåga, att det ansträngde honom att sitta länge och måla på samma tavla. Då märkte han också (ef-
ter vad han själv sade) att han icke kunde tillräckligt för att utföra den till belåtenhet. Liksom alla sanna och rika naturer blev han aldrig belåten med vad han frambragte. Nej, nästa gång och åter nästa gång skulle det bli bättre!

Detta breda, aristokratiska i hela hans lägg-
ning, gjorde honom sträng, ja hatfull mot allt spetsborgerligt och spetsborgerliga människor. Han kunde icke behärska sig utan blev tyst och hård mot personer, som irriterade ho-
nom, och, som jag förut har nämnt, gav han sitt hjärta luft i sin satir och sitt förakt för allt lumpet och smått genom att måla scener ur Holbergs komedier, denne författare som så dräpande har svingat gisslet över sina landsmäns fel.

Då Marstrand hade kallats att måla de stora dekorativa målningarna i Roskilde domkyrka, besökte jag dem därute. De bodde vackert med en stor trädgård, och jag kom mitt på sommaren, då där var en rikedom på rosor och jordgubbar. Marstrand trivdes utmärkt där ute och var den gladaste, gästfriaste värd. Vi gjorde härliga promenader tillsam-
mans och glädde oss över att se källorna

HENRI BARBUSSE STÅR I NÄRVARANDE stund som en av de mest uppmärksammas repre-
santanterna för den yngre författargruppen i Frankrike. Hans i formen naturalistiskt betonade krigs-
skildring "Elden", vilken skrevs så gott som mitt i fasorna på slagfältet och i skyttegravarna, skapade med ens hans författarnamn. Jämte intensiteten i själva gestaltningen av det sedda, förmågan att återge kampens brutalitet, lidandets inferno, herois-
mens majestät, fanns något i språkets timbre, som röjde den varmaste medkänsla med dessa åt döden och glömskan vigda kolonner av hjältar. Man jäm-
före "La débâcle" av Zola med "Le feu" av Bar-
busse. Hos den förre en nyktert objektiv konst, som för tanken till ett krigsspel, dirigerat av en strateg vid generalstaben, hos den senare exakt skildring förenad med värmen och djupet i en diktares tempe-
rament.

En samling skisser, "Vi människor", som, över-
satt av lektor Hugo Hultenberg, sedan någon tid fö-
religger från P. A. Norstedt & Söners förlag, be-
fäster ytterligare intrycket av Henri Barbusse som en själfull berättare, galliskt klar men med något av germansk känslöbredd.

Här är det framförallt det individuella i tillvaron som upptar hans fantasi, den enskilda människans öde, hennes absoluta beroende av de själens makter utan vilka hennes existens som kännande och tänkande varelse vore omöjlig.

Skisserna äro indelade i tre grupper: Det ound-
vikliga ödet, Kärlekens dårskap och Medlidandet.

I en mångfald av motiv och med en blommande fantasi belyser Barbusse det ödesbestämdas mystik, kärlekens naiva storhet och medkänslans innerlighet inför det myckna onda, som människorna medvetet

Spalten om böckerna.

eller omedvetet pina varandra med. Själva stoffet kan ofta vara ganska vardagligt, men man har ej läst många rader, förrän det stiger som ett sken från sidorna — diktens varma förklaringssten, som gör ordet levande och bilden sann.

En amerikansk novellist *O. Henry* — hans verkliga namn var William Sydney Porter, ty han är numera död — har av bokförlagsfirman Fahlerantz & C:o introducerats hos svensk publik med en volym "Valda noveller".

Det är suggestivt skrivna skildringar från det mo-
derna New York, vasst tillskurna historier om såväl stora som små existensers liv och inkapslade i en från amerikansk humor av god effekt. Effekt ingår för övrigt som grundelement i författarens schwungfulla berättaremetod och även en dosis sen-
sation. Det händer alltid något överraskande i hans skisser och han slutar gärna med en oväntad poäng, som ger läsaren en liten chock. Men de ha också andra litterära förtjänster såsom skarp observation och förmågan att omvandla allt det krassa, hårda och nyktra i den amerikanska jättestadens vardags-
liv till en romantisk bild. Och när han flyttar scen-
eriet för sin dikt långt från New Yorks skyskrapor, bort till prärien eller sydlandets paradis, blir han fullblodsromantiker, som i historierna om Johnsons indiansommar och En prärieprins. Där utvecklar han även en innerlig och befriande humor, som låter läsarens hjärta klappa i takt med hans eget.

Den danska författarinnan *Thit Jensen* har i sin senaste roman "Erotisk stöld, ett äktenskaps histo-
ria", (Lars Hökerbergs förlag) slungat ut en brädd-

fackla mot mannen och mot dem av hennes eget kön som gå omkring och stjäla hustrurs äktenskap-
liga lycka.

Dina Dufour är gift med en ung målare Johnnie Dufour, en gentleman utan och innan och följaktli-
ge ej i stånd till en ohederlig handling, vilket gör att Dina tror på honom som på det orubbliga berget. Men Dina råkar ha en väninna, Susanne Beck, tand-
läkare till yrket och i sitt privatliv en erotisk vampyr av farligaste slag. Dina är alls ej okunnig om Susannes egenskaper som manslukerska, men icke förty hinner väninnan fullständigt gillra hennes Johnny i sina garn, innan hon får upp ögonen. Så följer katastrofen med många upprörda scener, tårar, veronal och ljungande utfall mot kvinnlig infami och manlig uselhet.

Man kan ej misstaga sig på bokens allvarliga syfte och på äktheten i författarinns harm, skärpan i hennes ironi, när hon avkläder "den stora kärleken" dess trasgrannlåt och visar dess rätta skepnad märkt av grov lusta och ej mindre grov egoism.

Man reagerar dock mer än en gång mot den in-
telligenta Dinas lättrogenhet, allra helst som Su-
sanne är enkel nog att genomskåda och Dina mer än väl känner hennes antecedentia. Att författarin-
nan gjort den i början gentlemannamässige Johnnie till ett ovanligt kråk som fuktar halva boken med sina tårar, är kanske en avsiktlig gest av förakt mot det manliga släktet, men i så fall rätt verkningslös.

Utän att ge någon ny eller fördjupad syn på äm-
net utmärker sig emellertid skildringen genom sin oräddhet och sitt etiska patos. Den för med kraft de förörrättade hustrurnas talan i en tid som i all-
deles särskild grad är fylld med äktenskapliga katastrofer.
E. H.—N.

Äkta Spets- & Sidendepôt

LINNÉGATAN 38

A. T. 197.00.

2 tr. HISS.

Räk. O. 436.

Nyheter i Handbroderade Blusar,

Rober, Underkläder m. m. från Italien.

strömma fram i deras outtömliga överflöd.

Sista gången jag råkade Marstrand, var han en bruten man. Han hade haft ett slaganfall, kunde inte riktigt röra sin ena arm, och gick med svårighet. Han bodde på den tiden hos sin bror, Troels, på hans lantegendom Fredsholm vid kusten. Då jag kom åkande, stod Marstrand på gården med en ros i handen, som han räckte mig med sitt ljusa leende. Han var mycket förändrad. Lyckligtvis var det inte på det sättet, att han hade blivit slö eller förvirrad, inte ens nedslagen eller trist, men han hade blivit mycket mild. Man märkte, att han hade gått igenom något förfärligt, och att han kanske kände dödens närhet. Ingen vet ju, vad en människa genomgår i sin själs ensamhet, och det hade säkert varit svårt för Marstrand att ge tappt.

Han var så sjudande full av liv och kämpade alltid med många upproriska tankar. Nu märkte man blott hans mildaste egenskaper, hans vänlighet och glädje vid allt, som han höll av, och hans varma tacksamhet mot sin bror och de andra av hans kära, som gjorde allt för att lätta och förljuva livet för honom.

Nu är det länge sedan han försvann ur mitt liv. Men jag skall alltid minnas honom som en av dem, som ha mest bidragit till att göra det rikt.

*

Kronprinsessans Minnesfond

INSAMLINGEN TILL KRONPRINCESSAN Margaretas minnesfond har nu satts i gång. Den är så anordnad, att den torde komma att nå varenda en i vårt land, som kan vara villig att ge en skärv. Och vem är icke det? Kronprinsessans godhet och hjälpsamhet nådde överallt, även till de undan-gömda och glömda — till de fattiga nybyggar- och lappbarnen uppe i Norrlandsbygderna, till de blinda och hjälplösa. Det vackraste sättet att tacka henne för vad hon gjort och hugfästa hennes minne är att ge till in-

*

Kronprinsessan är död. Kring hennes bår samlas allt Sveriges folk enigt, sammansmält i djup saknad och sorg.

En försommardag för femton år sedan kom hon till oss som en ljusbärande. Under den vårdag, som siar om livets tillväxt, gick hon ifrån oss just i den stund, då solen stod högst. Ännu de sista timmarna av sitt liv ägnade hon åt omsorger och tankar för andra.

Liksom den livgivande solstrålen omärkligt träffar sitt föremål, så utgick från henne på grund av hennes hjärtas oemotståndliga tvång goda, hjälpsamma tankar. Sitt liv helgade hon genom att omsätta dessa tankar i handling, som nådde närstående och fjärranstående, höga och låga.

Illa skulle vi nu motsvara de livsideal hon skänkte oss genom att överksamt sörjande samlas kring hennes bår. Sitt ljusaste leende skulle hon däremot in i det sista ha velat ge var och en, som genom sin död kunde mana till ökad vilja att underlätta livet för dem, som ha en svår väg att gå. Att plocka bort vassa stötestenar och plantera blommor vid andras väggkant, det var den livsuppgift, som Kronprinsessan Margareta gjort till sin. Det

Skölvvene prästgård.

En idyll som försvunnit.

EN TANKE, SOM I DESSA MÖRKA TIDER kan göra mången varm och hjärtat, är tanken på de kvinnor och män, som genom sin själs godhet och värme i stillhet verka i sina hem och bland sina vänner. Man hör inte talas om dem, de tala inte själva om vad de gjort och vilken inverkan de haft på den krets där de rört sig. Man tänker inte ofta på dem, man vet endast att de finnas när man behöver dem för att få hjälp och styrka och någon att förtro sina tankar åt. Sådana kvinnor och män ha alltid funnits och komma alltid att finnas.

Många äro de, som i Skölvvene prästgård fått njuta av den godhet och själens finhet, som fru Ida Guldbland spritt omkring sig i detta hem. Det har stått öppet för många, som efter en arbetsfylld tid sökt vila och stillhet, och för dem som under hennes ledning önskat att få en inblick i ett hushålls mysterier. Ingen har åter lämnat detta hem utan att känna sig styrkt, för att med kraft och nytt livsmod kunna upptaga sitt arbete. Hon har givit alla dem, som kommit i beröring med henne allt det glada och ljusa, som endast en verkligt god och självuppförande människa kan ge. Hon har aldrig skonat sig själv, alltid tänkt på att giva så mycket som möjligt av livsmod och glädje åt var och en som kommit i hennes väg utan att tänka på att få något tillbaks.

För hennes närmaste blir det nu svårt att tänka sig att den tid är förbi, då hon alltid fanns i den vackra prästgården färdig att mottaga de gamla och nya vänner, som ville gästa henne. Prästgården kommer att övergå i andra händer, och vi få draga till andra trakter för att hälsa henne välkommen och där njuta av hennes inflytande. Den idyll, som den vackra prästgården tillsammans med sin värdinna utgjorde, blir borta i verkligheten, men minnen från ljuva stunder vid kvällsbrasan i stilla vinterkvällar och lyckliga sommardagar i hennes med kärlek skötta trädgård skola alltid kvarbliva hos alla, som vunnit förmånen av hennes umgänge.

Fru Guldbland och hennes dotter på prästgårdens veranda.

är det humanitära arv hon efterlämnat åt oss att förvalta. Att få skänka kronprinsessan Margaretas minne vad vi ej fingo tillfälle att ge henne själv, det skall nu bli den uppgift kring vilken vi alla svenska kvinnor skyndsamt skola samlas. I stället för blommor med vilka vi skulle vilja smycka hennes sista vil-

Bland de målare, jag har känt, är också P. C. Skovgaard. Då vi bodde på Österbro, hade också Skovgaards en våning alldeles invid alléerna, och längre fram byggde de sig ett stort, vackert hus i Rosenvænget. Skovgaard var gift med en dotter till professor Skov, vid namn Georgia, och dessa två människor passade utmärkt för varandra. De levde sitt liv för sig på det sätt de ansågo vara det bästa.

Jag ser Skovgaard för mig i sin atelier, klädd i en stiekad tröja, som oupphörligt gled upp på magen, och som han oupphörligt drog ned igen. Han bar håret klippt rätt över pan-

nan (som efter en spillkum) och hade ett par små blå ögon med en iakttagande, om jag så får säga, försiktig blick. Dessutom hade han den vanan att draga ögonbrynen högt upp, så att de nådde håret.

Han var tämligen reserverad och tycktes inte ha vidare lust att göra nya bekantskaper. Hela hans liv gick upp i att måla, och Danmarks målningssamlingar, offentliga och privata, innehålla så många tavlor av hans hand, att jag icke behöver påminna om dem.

Om sommaren målade han skisser, om vintern utförde han några av dem till stora tavlor. Jag erinrar mig, hur han en dag samtalande med min far om svårigheten för en landskapsmålare att fasthålla friskheten i en skiss vid utarbetandet till en genomförd målning.

(Forts.)

Alla böra vara med i kvinnornas nationalinsamling.

samlingen. Teckningslistor komma att i stort antal utgå landet runt. Vill någon av våra läsare insända sina bidrag genom Iduns Redaktion, skola vi gärna taga emot dem. Ävenledes finnes lista utlagd å vår expedition.

Ett stort antal kvinnor, representerande de mest skilda kretsar, stå bakom här nedan återgivna upprop till insamlingen. Kommitténs arbetsutskott utgöres av professorskan Agda Montelius, professorskan Ann Margret Holmgren, fröken Signe Jacobsson och fröken Signe Bergman.

*

rum, skola vi fläta en krans av mer oförgänglig art.

Vi skola bilda Kronprinsessan Margaretas minnesfond att överlämnas till H. K. H. Kronprinsen med en anhållan att han ville besluta till vilka ändamål de skola användas. Bättre än någon annan känner han de olika arbetsområden, som lågo hans gemål närmast om hjärtat att befrämja.

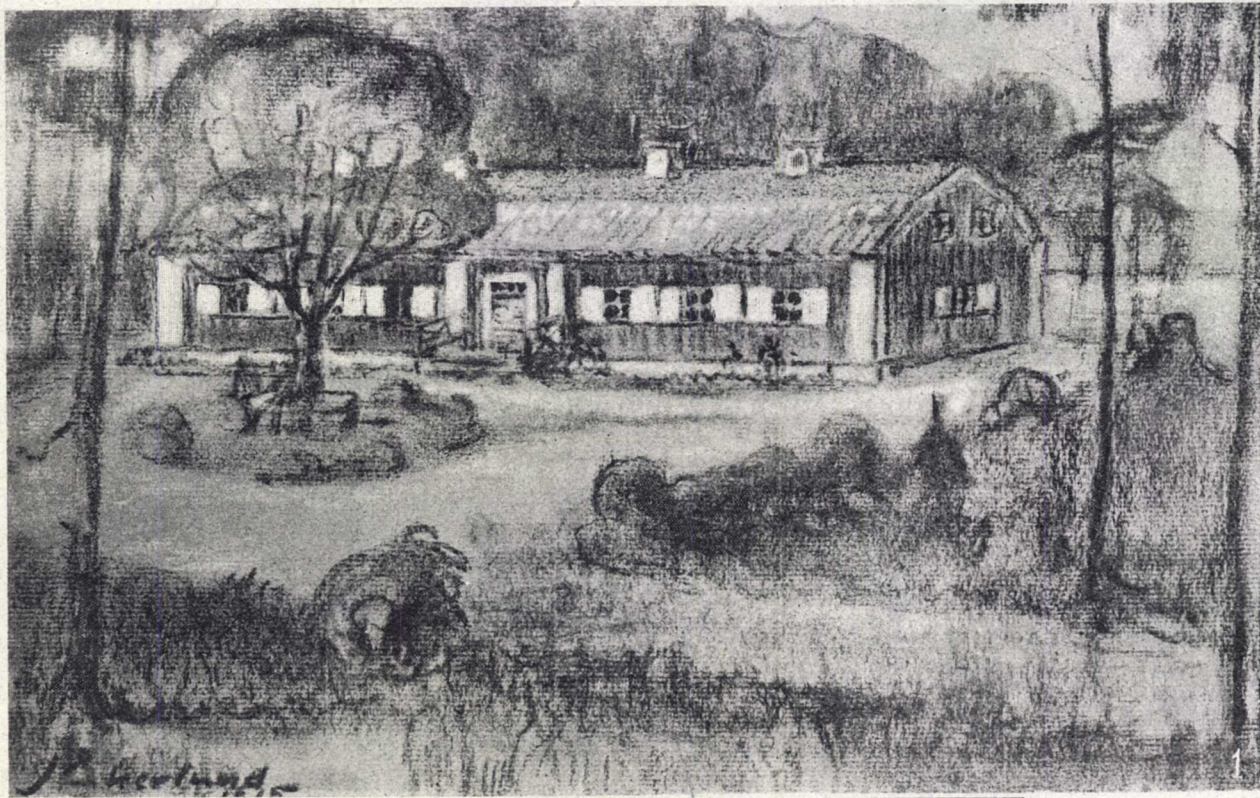
Helt visst skall förslaget om denna nationalinsamling mottagas med tacksamhet och vinna allmän tillslutning. Här gives det bästa tillfälle för var och en, man som kvinna, att vara med om att fortsätta det arbete på olika fält för vilket vår avhållna kronprinsessa offrat så mycken kraft, energi och kärlek.

Listor kunna rekvireras från sekreteraren fröken Signe Jacobsson, Brunkebergsgatan 24, Stockholm.

Varje lista skall jämte influtna medel inom maj månad insändas direkt till Bankkassören fröken Signe Bergman, adress: Sveriges Allmänna Hypoteksbank, Stockholm.

Intet bidrag är för litet då det ges av varmt hjärta.

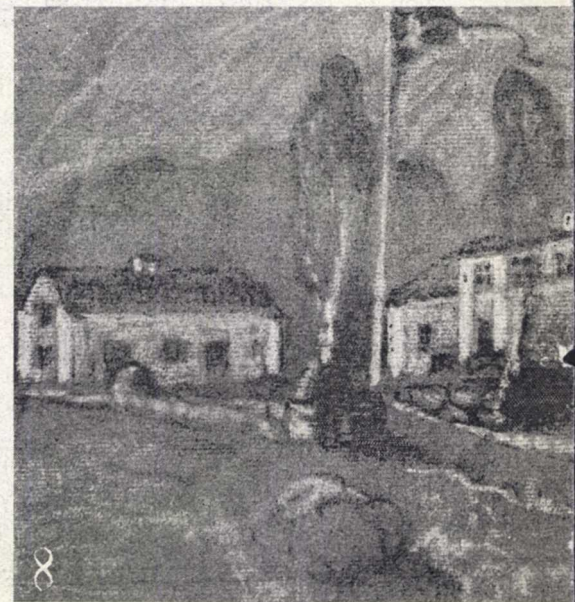
Den fria Högskolan.

Det är ett storstilat projekt, som en flock svenska bildningsivrare givit uttryck åt i sin idé om ett svenskt folkuniversitet. Den hedrar deras idealism och det är att hoppas att förslaget får all den framgång det förtjänar, d. v. s. att staten och enskilda ej tveka att lägga den ekonomiska grundvalen för den fria högskolans kulturmission. Den nya bildningsanstalten skall ha till sina

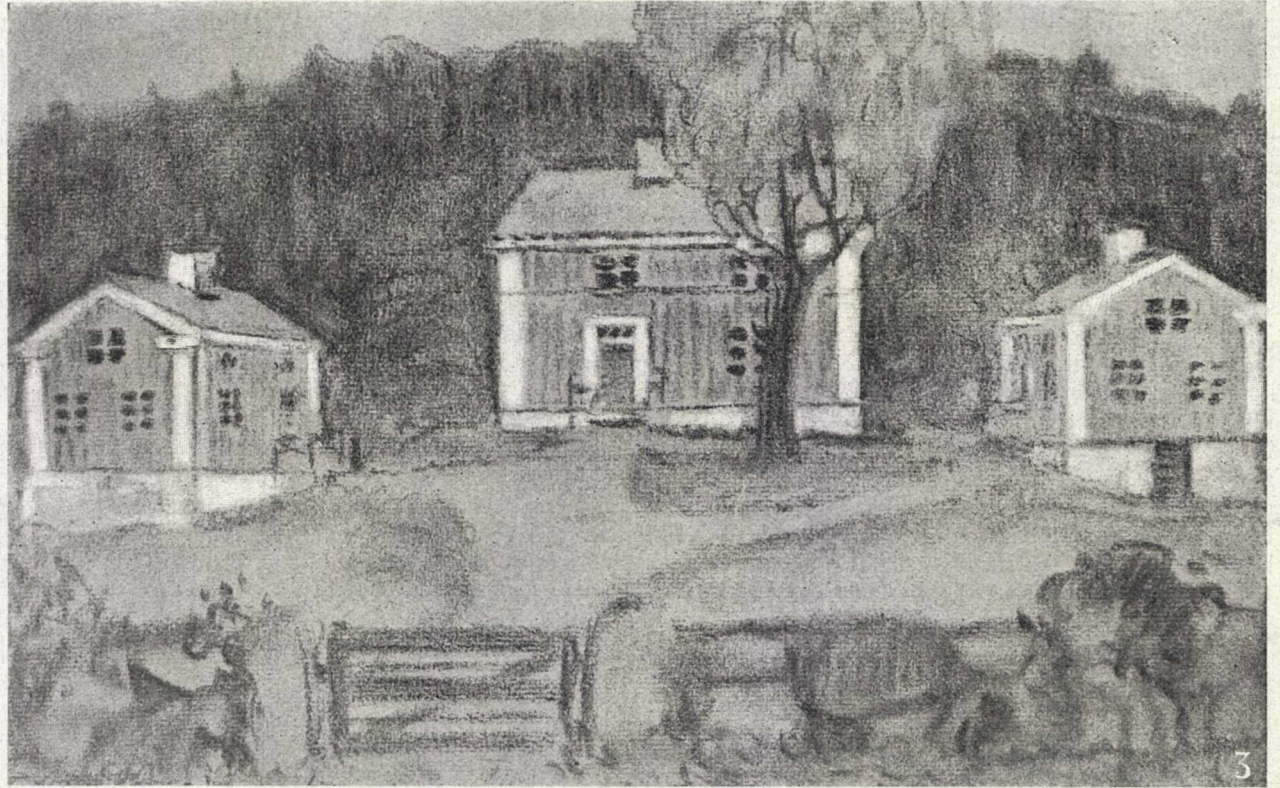
VAR SKALL FRIA HÖGSKOLAN LIGGA? I Stockholms-trakten, det är alla ense om. Så pass nära Stockholm att den kan njuta av huvudstadens rika bildningstillfällen, av allt skönt och minnesrikt vårt folk samlat under århundraden. Och kan ha möjlighet att få ut till sig som medarbetande gäster — utan allt för långa resor — huvudstadens lärarepersonligheter och andarna på vetenskapens och konstens olika områden. Men så långt från Stockholm, att högskolans arbete försiggår i ro och att ungdomsåren kan slå djupa rötter.

I Stockholms grannskap, å skog- och sjöomgiven mark, med vida ägor, skall Fria Högskolan sålunda bygga sitt hem. Ett bildningshem, öppet för alla, hög och låg, fattig och rik. Genom samfällda krafter skall här resas ett Sverige i smått, som det vuxit samman ur de gamla folklanden genom seklerna, och en återspeglning av vårt folks drömmar och längtan. Hembygdsgårdar för elever från de olika landskapen, en sömländsk herrgård, en östgötgård, en hälsingegård, en västgötgård o. s. v. — ej mindre än femton dylika gårdar planeras. Hembygdsbiblio-

1. Upplandshemmet.
2. Gårdsparti av universitetsbyggnaden
3. Smålandshemmet.
4. Bergslagshemmet.
5. Arkitekt J. Akerman, folk-

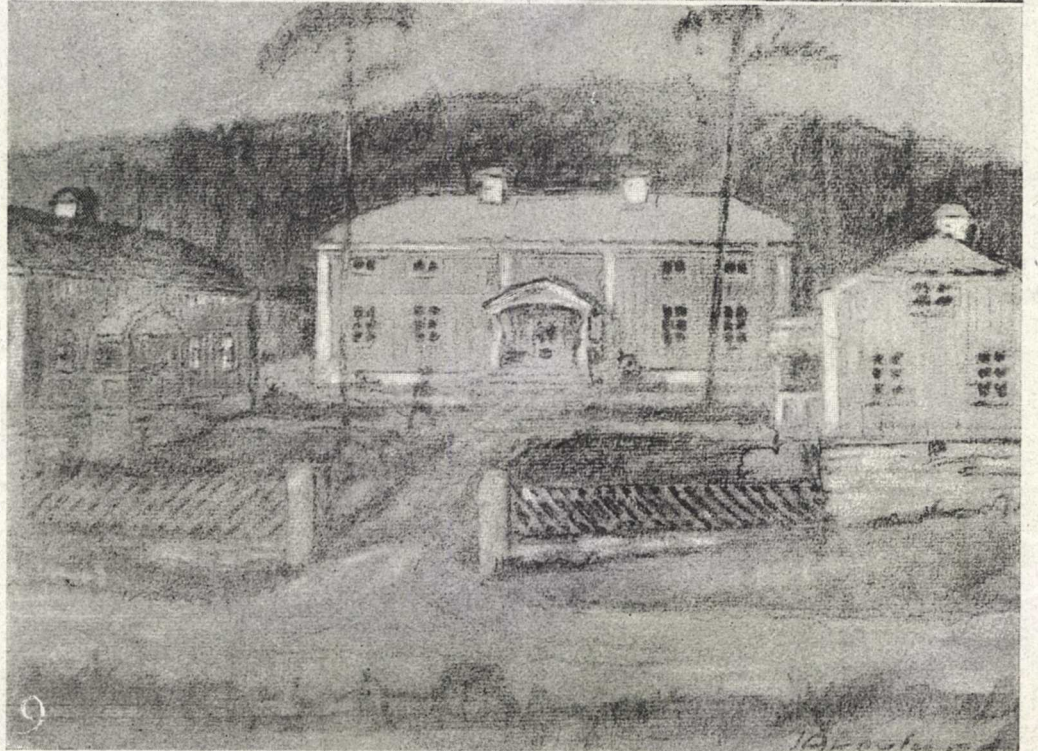
Folkundervisningsföreningens planerade bildningsanstalt.

strävanden att fylla klyftan mellan den lärda bildningen och den folkliga, ge populär form åt forskningens senaste resultat inom skilda vetenskapsgrenar, vara ett bildningshem öppet för alla, som längta efter vetande och andlig utveckling, för män och kvinnor, ungdom och äldre, hög och låg, ett andligt centrum för folklig svensk kultur på vetenskaplig grundval.

tek i de olika gårdarna, konst som lyser över landskaps kulturs kultur, bygdearkiv, ett litet kapell med klockstapel, idrottsplaner och en lång smal svensk vik med ett hav i gattet i öster och där ungdomens kapprodd och simsport har oändligt utrymme. —

Vid Fria Högskolan kan var och en studera och vinna diplom utan att dessförinnan ha tagit studentexamen. Studieriktningarna bli fyra. En sektion för hembygdsforskning och hembygdsundervisning. Med arbetet i denna sektion vill man nå fram till hembygdsundervisningen i barn- och ungdomsskolorna. Hembygdslära i skolorna har länge varit ett åtrått önskemål. Ett varmt hembygdsintresse är på stadig växt hos vårt folks djupa och breda lager. De hembygdsföreningar, som bildas, de hembygds-muséer, som grundas och växa i storlek, de hembygds-fester, som samlar skaror i bygden, vittna på sitt sätt att vårt folk gömmer på kärlek till sin egen bygd och sinne för traditioner. Är det icke en plikt att vårda dylika böjelser? I intresset för hembygden mötas naturvetenskaplig håg med sinne för historia, språk och förnkunskap,

universitetets ar-
kitekt.

6. Sörmlands-
hemmet.

7. Skånehem-
met.

8. Östgötahem-
met.

9. Hälsingehem-
met.

pietetskänslor med intellektuella intressen. Hembygdsundervisningen lämnar sålunda tillfälle till utbildning av olika personliga gåvor, på samma gång som den skolar folkliga krafter, vilka kunna tagas i bruk vid blivande forskning och bilda det bästa stödet för strävandena för naturskydd och hembygdsvård. — En sektion för fysisk fostran. I denna sektion vill man lämna utbildning åt ledare för gymnastik och idrott, ordnad lek och friluftsliv och därigenom stödja och utveckla de starka anlag och det varma intresse för dylika uppfriskande förströelser, som trätt fram överallt i de svenska bygderna. I sin mån bilda dessa förströelser en motvikt mot ett ensidigt eller stillasittande arbete, på samma gång som de, om de ledas på rätta sättet, kunna bidra till att vidmakthålla eller framkalla mod, uthållighet, självbehärskning, aktning för motståndare och andra gentlemannainstinkter, som böra tillhöra en rätt idrottsman. — En för socialvetenskap. Tillfälle till nationalekonomisk och statsvetenskaplig utbildning åt dem, som genomgått ungdomsskolorna och folkhögskolan. En social nitälskan,

som stundom mal tomt, skall förvandlas genom fördjupad social undervisning till en varm men objektiv syn på samhällsfrågorna. Då går reformarbetet både snabbare och tryggare. De kommunala och politiska småsystemernas skötsel vinna, även de, på utbildning och sakkunskap. — Den fjärde sektionen är för religionsvetenskap. I den vill man genom undervisning i religionsvetenskap och individuell och social fostran söka sprida kunskap om religionens väsen och fördjupa människans tro på Gud och kärlek till andliga värden. Det blir en bildning, nyttig för kristendoms-lärare i skolorna och lärare i kristna församlingar, de må vara inom eller utom statskyrkan.

Frågar man efter motsvarigheten i utlandet till folkuniversitetssidan i dess svenska utformning, kan man säga, att där finnes en del likheter. Universitetet i Oxförd med dess starka intresse för karaktärsfostran och idrott. Det amerikanska universitetet med dess praktiskt ideella läggning och dess breda folklighet. Den utvidgade folkhögskolan i Askov på gränsen till Sönderjylland, Ludvig

Schröders skapelse, som har så starkt sinne för folklighet och ideell kultur. Och lärarehögskolan i Köpenhamn, ledd av professor Hans Olrik och inriktad på folkskoleundervisningens behov. Folkuniversitetstanken är litet i släkt med allt detta. Men den är först och sist svensk, i den yttre gestaltningen med sina landskapsgårdar, i den inre och väsentliga i sin anknytning till svenska folk rörelser och bildningssträvanden.

Porträtt till dagskrönikan.

Fru Karin Salén. Fru Ingeborg Hellichius.

Under särskilt ömmande omständigheter borttrycktes av döden fru Karin Salén, född Rydh. Det var spanska sjukan med lunginflammation som var dödsorsaken. Hon efterlämnar make och tre små flickor, av vilka de två små minsta föddes två dagar före hennes död.

Fru Karin Salén, som var född 1881, hade tidigare varit lärarinna, ett yrke för vilket hon var särdeles lämpad med sin utpräglade kärlek till och förkärlek för barn. Hon var en ovanligt god och glad människa, vars mest utmärkande egenskap var den att kunna hysa medkänsla med sina medmänniskor.

Fru Ingeborg Hellichius har i dagarna debuterat som Fröken Julie och gjort en mycket lyckad turné i landsorten med sin lärare och moitié i skådespelet, hr Palme. Fru H. är en bekant tandläkare i Stockholm (inom parentes sagt också med. kand.), men hade nu för en veckas tid tagit ledigt från sin praktik för att ägna sig åt Thalia. Hon visade vid debuten prov på en säker och stark talang, särskilt i de mera upprörda momenten. Överallt under turnén var det fulla hus och mycket bifall.

Medan ridån är uppe.

VI BÖRJA DEN HÄR GÅNGEN MED FOLK-teatern, som under direktör Robert Rybergs ledning invigde sommarsången med en kvick fransk fars, "Kokottskolan", av Armant och Gerbidon och på tre kvällstimmar åstadkom en succés av mindre vanligt mått. Nu tror ni förmodligen, mina damer, att pjäsen på grund av titeln vimlar av oarter och omoral, men det förhåller sig alls icke så. Det är tvärtom ett stycke fransk sedemålning i spirituellt form och det finns till och med en portion allvar gömd under den muntra bildens yta.

Lägg här till ett överraskande gott spel och en stilfull iscensättning så är framgången förklarlig.

Svenska teaterns värprogram, "Mina damer och herrar", av ett norskt författarbolag, Helge Krog och Hiort-Schøyen, bygger på ett bra, ehuru långt ifrån originellt uppslag — folks fjolliga tillbedjan av en stor man, som i det här fallet icke är någon storhet, utan en nyss frigiven växelförfalskare, vilken helt oförskyllt får äreglorian kring sitt stubbade hår. Tyvärr ha författarna icke kunnat genomföra idén utan stå och stampa i en sump av triviala samtal och tröttande upprepningar, och det är endast hr de Wahls slitstarka komik i den föregivna berömdhetens roll som i någon mån räddar stycket från fall.

Norrmännen bruka kunna skriva lustspel med både klo och friskt lynne i, men Mina damer och herrar utgör ett sällskap, där man har långtifrån så roligt som den beskedliga premiärpublikens applåder låto påskina.

Vasateatern har tagit upp en fransk fars, "Kvinnoröven", som tidigare gått på Djurgårdsteatern. Den bäres uppe främst av Victor Lundbergs utmärkta komik. Vid premiären glest besatt salong.

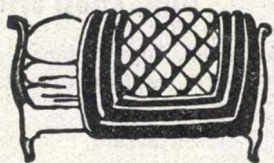
HYLIN'S EAU DE COLOGNE

"E·d·C·"

har en utsökt frisk, behaglig och varaktig doft och verkar styrkande på nerver och hud. Den exklusiva damvärldens favorit-Eau de Cologne. Köp en flaska på prov. E · d · C · säljes överallt.

Ingen gedigen bosättning utan

**DUN
TÄCKEN**

Högsta komfort.
Idealet för all säng-
beklädnad.

J. SVENSSON & BOURGHARDT
SPECIALFABRIK - VINSLÖV.

Katalog
på
begäran.

Rikstel.
20 &
121.

STEINWAY
Ensamagentur: Steinway & Sons
Lundholms Pianomagasinet
Sökebergsgatan 23, Stockholm.

**KONFIRMATIONS
KAPPOR**
DAM- & BARNKAPPOR

i lager och på beställ-
ning till moderata priser

Egen tillverknig - Reella varor

E. SJÖSTRAND
62 Västerlånggatan 62, 1 tr.

Gyllenhammar
Hafre-Bryn, Hafre-Mjöl, Hafre-Must
Mot Reumatism och Gikt!
OBS! Gyllenhammars pak. Hafre-
must för klena personer och barn.

Svenska Historien
för svenska folket
av Emil Svensen är en prydnad och en
glädje för alla hem. 5 band. 3 delar ut-
komna. Rikt illustrerad. Häftet à 40 öre.
Lindblads Förlag, Uppsala.

Svält ej
Edra krukväxter. De
leva ej enbart av vat-
ten. Giv dem Plantagen,
ett på vetenskap-
lig grund sammansatt
konc. växtnäringssalt.
Erhålls på bleckburkar hos Frö-, Blom-
ster-, Färg- och Kemikaliehandlare.

**PARAMINT
PASTILLER**
FORORDAS AV LÄKARE.
Vid sjukdomar i munhåla och svalg.
Effektivt skydd mot smitta vid
epidemier.
SÄLJAS ÖVERALLT
A. B. PHARMACIA, STOCKHOLM
Kontrollant: PROFESSOR A. VESTERBERG.

Löftets land.

Berättelse av HILDUR DIXELIUS-BRETTNER.

(Forts. från n:r 18.)

"DET ÄR JAG, NORENIUS — DET ÄR
Sara Alelia Unæus.

Dörren gick upp, det var nästan nermörkt,
men hon såg att det var hustrun som stod in-
nanför. Hon ville hindra henne från att
komma in. Norenius skulle bli ifrån sig om
han vaknade och såg att hon släppt in någon,
sade hon. Men Sara Alelia lät sig inte hin-
dra, hon trängde sig in. Kvinnan var för
svag för att kunna göra något egentligt mot-
stånd.

I stugan var mörkt och kallt som ute, ko-
len lågo svarta i spiseln, där tycktes inte ha
varit eld på länge. Sara Alelia gick för att
ta ved bakom muren, men hustrun hindrade
henne, han skulle bli alldeles ifrån sig, då han
vaknade, viskade hon. Hon sjönk som halvt
vanmäktig ned på spiselhällen. Hans vilja
var att de skulle svälta och frysa ihjäl här,
sade hon. Han hade på tre dagar inte sma-
kat en bit, de sista timmarna var det som om
han blivit för kraftlös för att hålla sig uppe,
han hade lagt sig på sängen, och nu sov han,
han hade sovit så hårt, att hon hade kunnat
ta nyckeln till förstudörren ur hans ficka, då
hon hörde, att det var Sara Alelia. Men hon
bad Sara Alelia gå, ingen visste vad som kunde
hända om han vaknade och såg att hon
släppt in henne. Om han nu vaknade mer.

Sara Alelia hade i knytet som hon hade med
sig även ett par talgljus. Hon fick upp ett
och tände det. Hon såg Norenius ligga på loft-
sängen, han låg på ryggen, hans ansikte var
nära oigenkännligt, gråvitt, insjunket med
skinnet som stramat efter kotorna. Han låg
med vidöppen mun, det luktade starkt och illa
ur munnen.

Sara Alelia såg sig om och bort till fäll-
bänken. Hon gick dit fram, alltjämt med
talgljuset i handen. Där låg den lilla. Hon
låg som om hon sov också hon, de små tunna
händerna lågo korslagda över bröstet, ansik-
tet var så vitt, ögonfransarna lågo långa och
mörka mot kinden. På golvet nedanför stodo
de små läderkängorna

Sara Alelia stod och grät. Men så slog det
henne, att här var så mycken jämmer bland
de levande att man ej fick stanna för de döda.

Sara Alelia var aldrig rädd då hon kände
sig i färd med att göra vad hon ansåg vara
rätt, vad hon kände vara sin plikt. Hon var
nu inte heller rädd för Norenius.

Hon tog fram ved och lade i spiseln och
fick upp eld. Hustrun kunde inte längre hin-
dra henne, hon gjorde snart inte några försök
att göra det. Hon hade gått och satt sig på
stolen emellan sängen och bordet, hon var som
ett med den grå väggen, endast ansiktet var
vitare.

Sara Alelia hade med sig ett och annat i
knytet. Hon satte för hustrun att hon skulle
äta. Händerna darrade då denna tog efter
maten.

Sara Alelia visste, att det fanns en liten
kammare innanför förstugan. Hon gick ut
för att se, om där inte kunde ordnas så, att
man kunde flytta ut flickan dit. Då hon såg
sig om för att finna något att sätta talgljuset
i, så att hon fick fria händer, såg hon ingen-
ting annat än den lilla katolska lyktan, som
stod på skänken. Hon tog den, satte in lju-
set och gick så ut i kammaren. Där var tomt,
alldeles tomt. Sara Alelia funderade hur hon
skulle ställa det. Så satte hon ifrån sig lyk-
tan på fönsterbrädan och gick in i stugan och
hämtade två stolar. Sedan lyfte hon av dör-
ren från förstuskrubben från gångjärnen och
lade den över stolarna. Så tog hon ett av la-
kanen, som hon hade med sig och bredde över
alltsammans. Det såg vitt och rent ut, fro-
sten gnistrade på väggarna och i taket, fönst-
ret var helt täckt av rim och isblommor.

Husmoderns bästa hjälp vid bakningen är
Elefantens Jästmjöl
A.-B. G. MAREN & C:o - STOCKHOLM.

Gullfjordens
Fiskfärs - Fiskbullar
Fiskbullar med hummer
finnes i alla välsorterade Speceri- o. Matvaruaffärer
AKTIEBOLAGET MOLINDERSKA KONSERVFABRIKEN

Bjud Edra vänner på
**THULE
CACAO**

RAPID- BORAX

**Renaste och dry-
gaste borax för
toalett- och hus-
hållsändamål**

Tillverkas av
Aktiebol. Oxygenol
Kungl. Hovleverantör

Grummes Normal-Tvål

är en neutral tvätt-tvål, drygare än andra
tvålar och är lämplig för all slags tvätt,
men särskilt för ömtåliga vävnader.

Billigast i bruket

En plats-
läses i över
Vermlandshem.
Länets enda dagliga tidning.
Huvudkontor: Karlstad.

Löfmark & Haglunds
P I A N O
ST. NYGATAN 55, MALMÖ.
Säljes även på avbetalning.

VOLTAS
ELEKTRISKA KOK- OCH VÄRMEAPPARATER

HÅLLBARA - PRAKTISKA - ELEGANTA
SPARA TID OCH ARBETE
OUMBÄRLIGA I VARJE MODERNT HEM

ELEKTRISKA AKTIEBOLAGET VOLTA
STOCKHOLM

Utställning: BIRGER JARLSGATAN 21, nära Stureplan

Hon gick in i stugan. Då hustrun förstod att hon tänkte bära ut flickan reste hon sig och ville hindra henne. Det gick aldrig väl då han vaknade, hon hade inte fått röra vid flickan, inte tvätta henne, hon skulle ligga alldeles som hon låg. Det gick aldrig väl då han vaknade, om man tog ut henne. Hon var så svag att hon raglade där hon stod och hennes viskande tal var sluddrigt. Sara Alelia förde henne tillbaka till stolen, hon skulle sköta om allt, hon skulle sköta om Norenus också, då han vaknade.

Så gick hon ock lyfte den lilla kroppen upp ur bädden. Styv och stel låg den på hennes armar. Sara Alelia kände sitt hjärta samman-snöras av smärta, då hon kände hur lätt den var, då hon såg de magra, späda lemmarna. Det svarta håret hängde ned mot golvet. Hon gick med flickan ut i kammaren och lade ned henne på det vita lakanet. Det andra lakanet lade hon över henne, men inte över ansiktet. Då hon ordnat stod hon stilla några ögonblick med knäppta händer och bad. Ljuset silade genom den lilla lyktan och frostblommorna gnistrade på rutorna.

Då hon gick tänkte hon först ta lyktan med sig men i en känsla av ömhet för den lilla, att hon inte skulle känna sig ensam i mörkret, lät hon den stå.

Då hon kom in i stugan kokade hon upp vatten i en panna och slog däri sur bärsaft och något socker. Så hällde hon upp det i en spilkum och gick fram till sängen där Norenus låg.

— men fallt mig der jag såg honom i sinnet, det jag helst icke ville återuppväcka honom ur den sömnen, då han ur den sannskyl-deligen skulle ingå i den väntande evigheten. Men var väl icke hans stund nu kommen, utan hade han sjelf fastställt dagen och stunden att han nu skulle dö med sitt barn, i sin olycka icke besinnandes det högst angelägna bättringsverket, att han det ringaktat, säljandes så för timelig lisa den över all mätto viktiga härligheten. Bad jag så Herren i mitt hjärta, det han ville giva mig fattiga käril sin Helige andes nåd att denna stunden rätt bruka. Tog jag så Norenus vid handen, sägandes hans namn, att han skulle vakna, men kom intet ut deraf utan sov han allt jämt och var hans ande stygg ur munnen och svår att utstå. Hällde jag så i honom ett skedblad av vad jag kokat, blev det ett gurgel i halsen men gick det dock ned så att jag hällde i honom flera skedblad. Kom han så i hostning och uppslog ögonen och intet förr var det gjort, än han slog med armarna och skulle upp av sängen, vrålände likt ett osjäligt djur. Var hans tillstånd så eländigt, att han icke kunde stå upprätt utan stod han mot sängstolpen, vråländes det jag skulle ut af huset, derjämte förbannandes mig med grufveliga eder och förbannelser. Sade jag honom, att gick jag visst intet ut af huset, då jag intet kunde tillåta det de svulto sig ihjäl. Lyfte han så sin hand mot mig att han skulle slå mig, sägandes att jag intet hade att skaffa med vad han gjorde, men var han för vanmäktig att slå. Vrålades han åter, det jag skulle ut av huset, men sade jag, det jag ock ville förhjälpas dem att få flickan i jorden. Såg han sig då om bort mot fällbänken, men vid att han såg att denna var tom släppte han sängstolpen och kom emot mig att åter slå mig, frågandes vart jag gjort av flickan. Sade jag, att det saliga lilla liket väl fått lämpligare bädd i farstukammaren. Skulle han så dit ut, men var han så svag att han raglade och skulle ha fallit omkull derest ej jag fattat honom i armen och väl märkandes det han ej kunde gå sjelf lät han det ske. Förde jag honom så ut i farstukammaren. Brann lyktan der, att han väl kunde se flickan i skenet. Ville han så taga henne och åter bära henne in, men sade jag att jag intet ville veta deraf, utan skulle han lämna det saliga lilla liket i fred, derest

Fröjd i hjärtan och kastruller!

Bunke, kittel, kopparpanna,
Blekkkärl, rivjän, form och kanna,

Ful i färg,
Grön av ärg,
Svart av sot,
Här finns bot!

Uti kökets alla hörn

Med en fart
Blir det klart,

Glänsande och underbart
Blott man brukar

Röda Björn.

Fråga endast efter **Röda Björn.**
Detta otroligt kraftigt verkande
putsmedel säljes överallt i pulver
och flytande, det senare särskilt
avsett för handtag, skylt. r o. d.

**A·B FÖRENADE
PIANO- & ORGELFABRIKER
GÖTEBORG**

Flyglar, Pianon, Orglar från landets
förmästa fabriker. Försäljnings-
magasin. Stockholm: Drottningg.
28. Göteborg: Arkaden, Malmö:
Österg. 28. Norrköping: Drott-
ningg. 16. Gävle: N:a Kungsg. 26.

SINGER

Syordsmaskiner

I KOLONI-,
SPORT- & SOMMARSTUGOR

är **BOLINDER'S
SPARSPIS**
IDEALET

Spisen kan uppställas fristående
utan murning på en särskilt kon-
struerad fotställning såsom synes
av bilden eller direkt på förut
— — — befintlig spis — — —

Eldas med allt slags bränsle.

Bränslesparande. — Prisbillig.

Finnes i varje järnhandel.

Ferrin

Bästa järnmedel

utmärkt styrkande.

Föreskrives av många läkare.

Fås på apoteken.

AXA

Havre-gryn
" mjöl
" must

Giv barn och sjuklingar det finaste av allt:

AXA HAVREMUST

Lägg i kokboken

eller anslå i köket »Några beprövade recept för bakning av tårter m. m. med Gooda-Jästmjöl. Det är de bästa recepter för det finaste jästmjölet.

Burkar å 25, 40 och 75 öre.

Handels-A.-B. Sten Sjögren & C:o, Göteborg

han ville bete sig som en god fader. Tog jag honom så i armen och följde han med mig ut, men väl i förstugan vrålade han åter, det jag skulle ut af huset och var han inte så eländig, att han ej kunde stöpa mig mot dörren och det med så stor kraft att jag föll och slog mig rätt illa och var jag nära derän att mista sansningen. Men torde Norenus ha blivit förskräckt över denna sin gärning, ithy han blev tyst och raglade in i stugan. Vid det jag inkom låg Norenus åter på sängen och syntes det mig att han sov, men uppslog han ögonen då han hörde mig, dock sade han intet. Tog jag så spillkummen och satte mig bredvid, sägandes att han nu måste ha något i sig. Men sade han intet och vägrade att öppna munnen och märktes granneliga det hans afsikt alltjämt var att han skulle svälta sig ihjäl. Sade jag honom, så att icke hade han således sitt liv i sin hand, att han när han ville hade att släppa det, utan var hans månaders tal när Gud, som haver satt oss alla ett mål före att vi icke varder gångandes theröver, ej heller therunder. Men hade vi väl att vara tacknämneliga för nådatiden så länge den varade. Vet jag intet om han hörde det jag sade, ithy han intet svarade, endast brunno hans ögon som eldkol i sina hålor. Trugade jag honom åter med skeden, men vart jag till sist så rådlös att jag sade att fick jag väl gå och hämta folk, de där kommo och bände upp käken på honom. Men tänkte jag i den stunden icke vad jag sade, då jag kände honom, väl vetandes, att slikt sinnelag icke går af för våldet. Tänkte jag så, att derest han somnade fick jag väl hålla i honom, så som jag nyss gjort det. Hade hustrun hela tiden suttit orörlig vid väggen, som var hon en bildstod. Tillsade jag henne att hon skulle gå och lägga sig och hade hon sin sängplats i loftsängen bakom Norenus, den hon ock intog. Och satt jag hela denna natten vid elden vaktandes på Norelius, att jag kunde hålla i honom något av sockervattnet. Låg han mest som i dvala, men gick den stundom över i sömn."

"Grät jag den natten många tårar der jag satt, och väl mände jag vid det jag såg dessa makar der de lågo, ihogkomma Jobs ord: Menniskan utav kvinna född lefver en liten tid och är full med orolighet, thet är, hennes dagar äro väl få, men de samme äro likväl fulle, dock utav intet annat än jämmer och oro."

(Forts.)

I systrarna Hultgrens bekanta ateljé, Birger Jarlgatan 13, Stockholm, har en synnerligen vacker utställning varit anordnad av på ateljén komponerade och utförda arbeten. Man lade märke till den läckra, vackra färgsammanställningen samt den finhet och prakt, som kännetecknade dessa dukar och draperier etc. Systrarna Hultgrens speciella handarbets teknik, den glesa schattérsömmen med trädde bottnar, har där den använts överallt givit de lyckligaste resultat. Över huvud taget är det en glädje att se så goda alster av svensk textilkonst.

Äkta spetsar får man se i ett rikt och praktfullt urval å en av Äkta spets- och sidendepåten, Linnégatan 38, anordnad vårutställning. Där finnas spetsar från så gott som hela världen och av vitt skilda arter — allt präglad av den äkta spetsens finhet och skönhet. För övrigt rymmer utställningen tusen förtjusande ting för hemmens prydnad: kuddar, dukar o. s. v., och för den privata toaletten: underkläder, blusar och varjehanda accessoarer.

Kronprinsessans högtidliga jordafärd

kommer att återges i en rikhaltig illustrativ framställning i nästa nummer av Idun, varför våra kommissionärer i tid torde insända beställningar på behörligt antal exemplar.

NYTT!

MUSTADS IRIS

Smörblandat margarin

Prova och jämför med mejerismör.

VIKING-KRÄMEN

ger högsta glans med minsta arbete. Den smetar och klipbar ej som andra putsmedel och efterlämnar ingen tjock, hårdnande, läderförstörande beläggning utan utbreder sig ytterst tunt, varigenom lädrets struktur och smidighet bevaras. Viking-krämens fullt vetenskapliga, för lädrets konservering och vård avpassade sammansättning förhöjer väsentligt skodonens hållbarhet.

Tillverkare:

Industriaktiebolaget VIKING, Örebro

Kunglig Hovleverantör

Cloettas
VANILJ-
CHOKLAD

— N:r 4 —
väger 160 gram netto.
Pris kr. 1:35 pr paket.

Allmänheten torde uppmärksamma den höga vikten.

Skönhet och ungdom åt alla!

Yvy-tvålen är den enda tvål, som verkligen förmår återgiva åt anletsdragen det tilldragande och tjugande behag, som endast ungdom och hälsa i förening annars förmår återgiva. Yvy-tvålen uppfyller de högst ställda anspråk och är den enda, som håller måttet i alla avseenden. Beståndsdelarna äro de renaste, sorgfälligaste, utsökta med stöd av vetenskapen och under noggrannaste beaktanden av hygiens fordringar med tillsats av de mest utsökta essenser på detta område. På grund av det balsamiska och välgörande inflytandet på huden, försvinner på kort tid finnar, fräcknar, solbränna m. m. Yvy-tvålen är prisbelönt både in- och utlandet. Tusenden äro de som prisat och lovorda Yvy-tvålen såsom alldeles enastående på detta område.

Yvy-tvålen säljes i varje välsorterad affär från Ystad till Haparanda.

Osterlin & Ulrikssons Tekn. Fabrik.

KRATER-PLATTAN

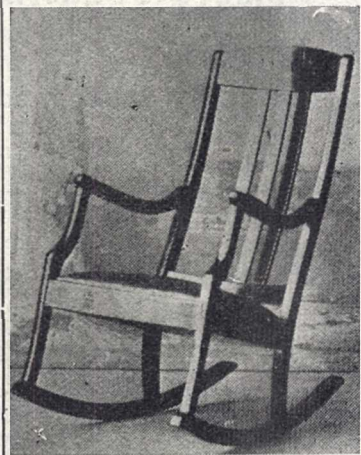
rengör på 30 sekunder guld, silver, nysilver och förgyllda saker av alla slag, vilka återfå den ursprungliga glansen.

Fräter och repar ej metallen. Besparar tid, på samma gång som metallen behåller sin glans längre än genom skurning.

Pris kr. 1:50. Användbar flera hundra gånger.

Försäljes av järn-färg- o. guldsmedsaffärer eller direkt från
TEKN. FABRIKEN KRATER, Wexiö.

NYHET!

Praktiska och bekväma gungstolar, tillv. av björk, polerade i mahogny, sitsen stoppad och klädd med brun läderimitation.

Pris kr. 73.— mot efterkrav.

SMEDJEBACKENS SNICKERIFABRIK
Erik Wahlqvist - Smedjebacken

Nibelungen

Myrten och ros.

Symboliska ornament, konstnärligt ciserade i silver

Kr. 6:50

Erhålles genom varje juvelrare eller

WILHELM PREUNER
STUTTGART

Frälsningsarméns Handelsdepartement

24 Östermalmsgatan 24 STOCKHÖLM

Bok-, Musikinstrument och Pappershandel

Filialer:

S. Allégatan 9, Göteborg
Norrandsgatan 21, Sthlm

Musikinstrument:

Gitarer, mandoliner, gitarrlutor, violiner, citor, dragspel, flöjter, klarinetter, mässingsinstrument av förstklassig svensk och utländsk tillverkning, trummor, fodral, strångar och övriga tillbehör. Orglar från främsta fabriker.

Förstklassiga kvaliteter:

CEYLONTÉ

à 10 kr. pr kg. (i paket om 50- och 100 gram).

ARMÉNS KAKAO

à 7:50 pr kg. (i påsar om 100 gr.) samt 8:— pr kg. (i burkar om 1- och halvt kg.).

ARMÉTVAL

à 8:— pr stång, 80 öre pr tvål.

ARMÉSKOKRÄM

à 0:75 pr ask om 100 gr.

VITRUMS FERROL

är det kraftigast aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält föredrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å

APOTEKET VASENS DRUG-HANDELS LABORATORIUM
STOCKHOLM

Originalflaskor om 500 gram.
Finnes å alla apotek.

IDUNS SKÖNHETS- INSTITUT.

N:r 47. "Snälla Fru Skönhetsdoktorn ge mig ett råd för mitt stora bekymmer. Lider ohyggligt av generande hårväxt i ansiktet och på kroppen. Har försökt flera annonserade medel men ingenting hjälper. För närvarande använder jag Dr. Thomsons Dephilatorium, men det fräter sönder huden och luktar så obehagligt vid användning. Har hört att behandling med elektrolys skall kunna utrota hår för alltid. Är det tillförlitligt och var i Stockholm skall man kunna få sådan behandling? Finns någon läkare som behandlar sådant? Detta är ett svårt lyte för en ung flicka och jag tror att många önska få upplysning i denna fråga. Mycket tacksam för svar är "Sorgsen."

Se sv. på fr. 16 3) i n:r 12 samt 42 i n:r 17.

N:r 48. I sista numret av Idun stod två botemedel mot "generande hårväxt". Verkar det så, att håren ej komma igen? Och tors jag stryka på det i ansiktet, ty jag har en aning av "mustascher", som gör mig mycket sorg. Kan det vara farligt att söka rycka bort hårstråna?

Eva, 30 år.

Naturligtvis måste medlet upprepas när ni ser att det behövs. Det är ej farligt att använda i ansiktet, ty om huden skulle bli irriterad, stryker ni på litet zinksalva. Att rycka bort håren är ej tillrådligt. I sv. på fr. 16 3) i n:r 12 ser ni beskrivning. Men om ni blott har "en aning av mustascher" skulle jag råda er att först försöka omslag med hett såpvatten och sedan gnida med en slät pimpsten. Det brukar hjälpa i lindrigare fall och får upprepas vid behov.

N:r 49. 1) Snälla Skönhetsdoktorn, giv mig ett bra råd hur jag skall sköta min hy. Kring näsan är huden fet och full av pormaskar, men för övrigt är den torr och i behov av fett och massage. — 2) Jag har kolossala anlag för hårväxt i ansiktet och är redan alldeles dunig på kinderna. — 3) Vad för slags crème skall jag använda, som ej befördrar hårväxten men ändå ger huden näring? 4) Hur förminska rynkor kring ögonen? Den nu så vanliga metoden med heta kompresser och massage slappar den ej huden?

Ung fru.

1) Först skall ni ta bort de s.k. pormaskarna. Tvätta dem med i sprit eller eau de cologne doppad renad vadd, smörj sedan in dem med en salva av lika delar vaselin och salicylsyra, som får sitta på i 10 min. Tryck därpå ut de svarta prickarna med vadd doppad i sprit. 2) Hur hårväxt i ansiktet borttages i lindrigare fall ser ni i senare delen av föregående svar, och där hänvisas även till ett par andra recept. — 3) En crème, som är lämplig i ert fall och som även motarbetar rynkor är citronhudcrème. Beskrivning i sv. på fr. 13 i n:r 8. — 4) Massera med ovanstående crème, sedan ni tvättat ansiktet i varmt vatten och god tvål. Massagen kring ögonen skall ske lätt och vibrerande på ögonlocken och

Vilka Avföringsmedel bör man använda?

Det är en allmänt bekant sak att många människor lida av kronisk förstoppning och att de därför nödgas dagligen använda avföringsmedel. För dessa människor är det då av betydelse att veta, vilka medel de böra använda. En mycket bekant norsk farmakolog professor vid Kristiania universitet med. dokt. Poulsson påpekar i sin lärobok i Farmakologi, att åtskilliga allmänt brukliga medel av olika orsaker icke äro lämpliga att använda vid kronisk förstoppning.

Om extrakt av Sagradabark och aloe skriver däremot professor Poulsson, att de båda äro mycket användbara medel vid kronisk förstoppning, och framhåller att dosen av aloe vid längre tids användning icke behöver ökas utan ständigt verkar på samma sätt, vilket ju är en mycket viktig sak. Det är i huvudsak dessa två ämnen tillsammans med litet phenolphthalein som användas vid fabrikationen av Leo-tabletter och -piller. Leo-tabletter äro mildt verkande och Leopiller starkt verkande avföringsmedel. Båda användas mycket å sjukhus och av läkare samt erhållas på apoteken.

CARL LARSSON:

PRAKTVERKET

"SVENSKA KVINNAN GENOM SEKLEN"

10 FÄRGTRYCKPLANSCHER

Inbunden med av konstnären komponerad pärm (begränsad upplaga)

Kr. 5:—

Portofritt mot insänd likvid i postanvisning

IDUNS EXPEDITION
STOCKHOLM

Fru Lindholms 10:de bok

Diet- och receptbok

Pris 2:— kr.

Rekvireras direkt hos mig eller genom bokhandeln.

Ur innehållet:

Dietetiska riktlinjer.
Några näringsfifror.
Detaljer i dietplanen.
Förslag till daglig matordning.
Om temperaturmätning.
Om håll.

Svettdrivande medel:
Drycker, inpackning, Priesnitz' omslag.

Om komplikationerna:
Lungblödning, lungsäcksinflammation, strup tuberkulos, tarmtuberkulos.

Om några symptom:
Febern, hostan, nattsvetten, hållet, matlusten, gasbiidning, halsbränna, om sömnen.

"Förkyllning".
Blodbrist.

Hygieniska åtgärder:
Hals-, mun- o. näshygien. Upphostningarna. Desinfektionsvätska. Bostadshygien.

FRU HEDVIG LINDHOLM
Upplandsgat. 68, Stockholm.

VIGORS BARNTVÅL

100 % REN
ANTISEPTISK

Tillverkas av
KEMISK TEKNISKA FABRIKEN VIGOR
STOCKHOLM

TILLVERKAD
AV RENASTE
VÄXTFETT
INNEHÅLLER
INGA SKADLIGA
BESTÄNDSDELAR
eller KEMIKALIER
VERKAR SOM
SALVA, GÖR
HUDEN MJUK
OCH LEN

Ett lätt och angenämt arbete, som inbringar god och säker inkomst, kan envar å varje plats förskaffa sig genom försäljning av våra kem.-tekniska artiklar, oundgängliga för varje hem. Begär prover och prislister.

Fabriken Vigor, Postfack 369.

Specialaffär för Sängar & Sängutstyrselar

Stockholms Nya Järnsängfabrik
(E. L. Ericsson)
Norrandsgatan 33
STOCKHOLM

Ni börjar redan bli ganska gråhårig.
Detta kan skada Eder ställning. Man har icke längre samma tilltro till Eder arbetsförmåga.
Döjl därför detta missförhållande.

W. SEEGERS HÅRFÄRG

sedan Artonden inarbetad över hela världen, färgar snabbt och äkta blont, brunt eller svart. Garanteras ofarligt. Till salu hos alla färg- och parfymhandlare samt större frisørsalonger.

HEDERA CRÈME FÖR FRÄKNAR. Absolut säkert botemedel. Kostar kr. 12.50 + frakt.

COMTESSE DE BAUFORT. För starkt blodtilllopp till ansiktet, för röd näsa och röda händer samt grå och ful hy. Hjälper genast. Kostar kr. 2.90 + frakt.

HOGO CONORA GIKTBAJSAM. För reumatiska (event. tandvärk) nerv- och ledgångssjukdomar, ryggsjuka, värk i armar och ben m. m. Kostar 4.90 + frakt. Försök, och bättring visar sig efter endast 2-3 behandl. Diskret mot postförskott från

INSTITUT SANTE
Birgerjarlsgatan 62.

Sydsvenska Kredit Aktiebolagets ställning den 30 april 1920.

Tillgångar:	Skulder:
Kassabehållning	Aktiekapital
Obligationer	Reservfond
Fastigh. o. inventarier	Dispositionsfond
Reverser mot säkerhet	Pensionsfond
Växlar	Depositions- o. kapitalräkningar
Kredit- och löpande	Sparkassier
räkningar	Giro- o. löpande räkn.
Hos inhemska banker	Pos remissväxlar
» utländska	Till inhemska banker
» egen räkning	» utländska
» för andras räkning	Av utl. banker insatta
kr. 10,043,210:87	A andra räkn.
A andra räkn.	
20,201,750:94	
Kr. 403,490,646:50	Kr. 403,490,646:50

TVÅ BARNBÖCKER

MÄRTA EDQUIST: En sommar på Solvik. Berättelse från västkusten.
Pris Kr. 3:50.

»Märta Edquists ungdomsböcker behöva knappast någon presentation. Deras gedigna innehåll är vida känt och uppskattat, och hon kan ta barnens enkla språk.»
Ronneby Tidning.
»Vad som ger denna bok värde framom många av dess likar är den säkra och kärleksfulla beskrivningen av det bohuslänska landskap, till vilket de sömländska prästgårdsbarnen bli förflyttade. — Tonen är frisk, enkel och naturlig, och språket värdat och klart.»
Göteborgs Handelstidning.
»Hur många barnaöga skall icke tindra av undrande förvåntan, då man tar fram »den roliga boken» och någon stilla kvällsstund läser ett kapitel för sin lilla spänt lyssnande skara!»
Nya Wermlands-Tidningen.

DIAKONISTYRELSENS BOKFÖRLAG

ELISABETH HJELMQUIST: Fiffes äventyr. Berättelsen om en liten rävunges öden.
Pris Kr. 2:—.

»Fiffes äventyr är en förtjusande bok. Den har något obekvärt fint och älskligt över sig.
En fin iakttagelseförmåga och varm kärlek till naturen präglar alla de olika äventyren, som — friskt och käckt berättade — gömma i sig icke så få lärdomar.»
Göteborgs Veckotidning.
» — en barnbok i allra bästa mening. — genomrlig och fängslande — tjusande vacker som naturidyll.»
Svenska Morgonbladet.
»Författarinnan besitter en beaktansvärd förmåga att på ett underhållande sätt fantasifullt och lockande skildra skogarnas djurliv.»
Stockholms Dagblad.

Stockholms Dagblad.

Lediga platser Platssökande Inackorderingar samt Diverseannonser återfinnas i B: numret.

roterande vid tinningarna. Massage slappas ej huden, håller den tvärtom smidig.

N:r 50. 1) Kan jag få ett recept på ett bra och ofarligt medel mot fräcknar? — 2) Ett medel mot finnar och skrovlig hy? 18-åring.

1) Enkelt medel mot fräcknar: 2 matskedar citronsaft, 1 msk. borax, 1 tesked glycerin och 2 msk. vatten blandas väl. Härmed tvättas ansiktet 3 à 4 ggr om dagen. — 2) Medel mot finnar: 1 gr. svavelblomma, 1 gr. pulvr. kamfer samt 3 gr. vatten. Finnarna tvättas härmed och vätskan får torka in. För er "skrovliga" hud bör ni sköta er med varma tvättningar om aftenen, åtföljda av massage med någon god hudcrème. Hur ansiktsmassage tillgås ser ni i sv. på fr. 4 i n:r 6.

N:r 51. Har nu i ca två års tid lidit av stora mörkbruna fläckar uppkommit i mitt ansikte, över näsan, kring munnen och i pannan, de blekna något när höst och vinter komma, men gå inte fullständigt bort, utan bliva mycket värre om jag går ut i solen. Vad skall jag göra för att få bort desamma och sedan för att skydda mig mot dem. Har Idun först i år och har därför ingen nytta av föregående råd.
Tacksam för snar hjälp är
Maj-Britt.

Samma recept som mot envisa fräcknar användes mot sådana bruna fläckar. Det står i sv. på fr. 33 i n:r 17. Då fläckarna åter börja visa sig, börjas behandlingen på nytt.

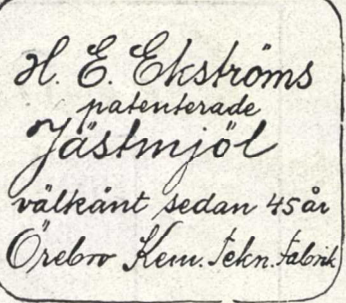
N:r 52. Vore mycket tacksam på få veta något medel mot fräcknar. Har försökt med många, bl. a. med Boran-Fräkencrème och Fräkenpomade men utan resultat. Undrar därför om det finns något medel, som kan taga bort fräcknar utan att huden blir förstörd?
Greta.

Se sv. på fr. 50 1).
N:r 53. 1) Skulle Iduns Skönhetsdoktor vilja vara vänlig ge mig råd var jag kan få köpa äkta gurmjöl? — 2) Måste jag rådfråga läkare för att få recept på något blodrenande medel?
Olga.

1) Äkta gurmjöl bereder ni bäst själva enligt rec. i sv. på fr. 23 i n:r 13, och nu är snart bästa tiden inne att skaffa sig ett litet lager av densamma. — 2) Det finns många blodrenande medel på apoteket att köpa utan recept, t. ex. vanliga järnpiller eller något annat järnpreparat helst med svavel.

N:r 54. I Idun har flera gånger förekommit ett recept på valnötsdekokt att färga håret med. Undertecknad kokte på 7 hgr. i järngryta i omkring 6 timmar. Tillsatte sedan whisky i st. f. sprit samt något salt, och fick det stå i åtta dagar. Har nu använt det i över 14 dagar 2 ggr om dagen men utan resultat. — Är det inte nog att använda svavelpomada 2 ggr i veckan? Skall man nödvändigt tvätta håret för varje dag?
Gammal pren.

Troligen ha bladen varit för gamla. Ni lyckas säkerligen bättre med dekokt av den nya skörden. Valnötsdekokt måste vara tämligen stark om den skall verka färgande, d. v. s. kokas med så litet vatten som möjligt, och bladen måste först uppmjukas i
(Forts i B: numret.)

Vad allmänheten säger om "RÄTTUT".

Lövsta Svingård, Hässelby.
Som svar å ärade av 20/2 får jag härmed meddela det av Eder erhållna "Rättut" är alldeles säkert ett utmärkt medel för utrotandet av råtor och möss, så jag kan med nöje rekommendera preparatet.
Högaktningsfullt
A.-B. Lövsta Svingård,
Bernhard Göransson.
Pris pr pkt Kr. 1:25.
Fabrikanten:
BERNE & ZETTERSTRÖM
Göteborg 58.

Den bästa kokboken för det borgerliga hemmet... — Ny tillökad upplaga av **Kokbok fr. Göteborgs Skolkök** 88:e tusendet. Ur innehållet: *Bakning, Matlagning*, samt allmänna anvisningar för uppköp och behandling av ägg, fisk, kött och rotfrukter m. m. *Efterrätter, Konservering* av frukt, kött och fisk. *Anvisningar* för rengöringsarbeten. *Förelag till middagar* under olika årstider m. m. Pris Kr. 4:25, till landsorten mot postförskott. I distribution: **Medéns Bokhandels Aktiebol.**, Göteborg.

FAMILJERÄTTSÄRENDEN

Äktenskapsförord. Boskillnads- och äktenskapskillnadsml. Boutredningar och arvskiften.

TESTAMENTEN

Advokatfirman
Andén & Staël von Holstein
Eva Andén. Mathilda Staël von Holstein.
Lilla Vattugatan 14.
Riks 7576; 24488. Allm. 18336.

55 Kungsg. Almedahls Kungsg. 55

Försäljnings-Magasin
Kungsgatan 55 - Göteborg
Kontoret 2166 Butiken 1131

Rikhaltigt lager av
Linne- och Bomullartiklar
Levererar fullständiga
Linneuppsättningar
för Hotell, Restaurationer, Sjukhus,
Badhus, Angbåtar och privat hem
samt Brudutstyrselar

Damast- och Drälldukstyg Lakanslärt Handdukar Gardiner Broderier Spetsar Vita och kulörta bomullstygger	Tennistygger i linne och bomull Baddräkter Badkappor Badlakan Badhanddukar Badmössor Badtofflor Badmattor m. m.
---	--

Annonsera i IDUN!

Kaffet stiger, blanda därför med

VICTORIA KAFFE

Bästa Kaffetillsats

1 rullar à 25 och 50 öre.
PEHR FRICKS FABRIKER, MALMÖ.

För konfirmationen

rekommenderas följande värdefulla böcker och skrifter:

I VÄRDAGAR. En samling ungdomsföredrag av Hovpredikanten Fr. Hammarsten. Andra uppl. Häft. 2: 75, välskt band 5 kr., klobb. 5 kr.

KONFIRMATIONS- OCH SKRIFTETAL, hållna i Adolf Fredriks kyrka i Stockholm av Hovpredikanten E. D. Heiman. Häft. 1: 75, kart. 2: 75, klobb. 2: 75.

MINNESORD TILL DE UNGA under konfirmationstiden av Prof. G. Weitbrecht. Andra uppl. Kart. 75 öre, klobb. 1: 50.

NÄGRA ORD TILL NATTVARDBARN med avseende på deras första nattvardsgång av Kyrkoherden Dr A. T. Hammar. Andra uppl. 25 öre.

ORD TILL NATTVARSDOMEN av Prosten K. A. Kastman. Häft. 40 öre, kart. 75 öre.

MINNE FRÅN KONFIRMATIONSDAGEN av Prosten P. J. Emanuelsson. Sjunde uppl. Kart. 1 kr., klobb. 1: 75.

DEN HELIGA NATTVARDEN av Kyrkoherde Rich. Markgren. Häft. 1 kr., v. b. 1: 75.

DU OCH DIN FRAMTID. Av flera ungdomens vänner med förord av Prins O. Bernadotte. Lämplig för konfirmander samt för dem, som slutat söndagsskolan. Tredje uppl. Häft. 75 öre, kart. 1: 25, klobb. 2 kr.

STILLA STUNDER före den heliga nattvarden, av R. Wenger. Häft. 1: 50, halvfr. band 3 kr.

SASOM LJUSETS BARN. Några ord till unga flickor efter konfirmationen. Av Dr Ernst Siedel. Fritt översatt och bearb. från fjärde tyska uppl. 2:a uppl. Häft. 1: 75, kart. 2: 50, klobb. 3: 25.

ANDAKTSBOK FÖR KONFIRMANDER OCH UNGDOM. Av Kyrkoherde G. W. Wulfsberg. Innehåller betraktelser för var dag under en månad. Häft. 30 öre, klobb. 1 kr.

STILLA INFÖR HERREN. Kortare betraktelser inför kyrkoherdens Sön- och Helgdagar samt vid några särskilda tillfällen. En liten handräkning till de unga, tillägnad Sveriges konfirmander. Av Kommisster A. E. Borgvall. Kart. 1: 50, klobb. 2: 25.

VARFÖR JUST I DIN UNGDOM? Föredrag av Kommisster Joh. Lindgren. Tredje uppl. Häft. 40 öre.

BILDER OCH TANKAR. Av Kommisster Joh. Lindgren. Andra uppl. Häft. 1 kr., kart. 1: 50, klobb. 2: 25.

UNGDOMSTIDEN — HERRENS TID. En bok för ynglingar av Professor G. Weitbrecht. Tredje uppl. Häft. 2: 50, kart. 3: 25, klobb. 4 kr.

MOT LJUSET OCH LIVET. En handräkning till ungdomen. Av Pastor Fred. Tybring. Med förord av Biskop Chr. Thorkilsson. Bemyndigad översättning av B. H-r. Häft. 60 öre, kart. 1: 25.

NÄGRA VÄNLIGA ORD TILL UNGA MÄN av Biskop J. C. vlc. Tredje uppl. Kart. 1: 25, klobb. 1: 50.

LJUS PÅ VÄGEN. Minnesord för var dag i året med den heliga skrifs egna ord. Elfte uppl. Välska band 2: 50, fint klobb. 3 kr., chagr.-band med rödsnitt 5 kr.

Biblar och Nya Testamenten

i rikt urval finnas att tillgå.
Biblar från 5 kr. till 39 kr., Nya Testamenten från 2 kr. till 9 kr.
Katalog sändes på begäran gratis och franko från

Evangeliska Fosterlands-Stiftelsens Förlagsexpedition,
— STOCKHOLM 3. —

I nordan, sunnan öst o. väst
Pix är bra o. **Pix** är bäst!

Askar i föraeglade omslag: 75 öre
och i påsar: 25 öre.

"FINESS"
A.B. ÖREBRO SKOCCEM

FREJAMI PASTILLERNA

fylla såväl hygienens som den goda smakens krav.
Välgörande vid fall av hosta, heshet och liknande åkommor.

REN SOCKERPRODUKT!

SALJAS
ÖVER-
ALLT!

Blåa blommors trevnad
är ditt hems trevnad.

Detta öppnas genom
användande av

Stidsvigs

Blomstergödning

A.-B. FETTINDUSTRI,
Malmö.

Finnes hos de flesta frö- & blomsterhandl.

Idun utgives denna vecka i A och B.

LUX

KRYMPER
EJ
YLLE

är oumbärlig vid tvättning av allt slags Ylle,
Flanell, Siden, Spetsar, Gardiner och Finare
Tygsorter. Ömtåliga vävnader och färger skadas
icke och ylle bibehåller sin ursprungliga mjukhet.

FÖLJ DEN ENKLA BRUKSANVISNINGEN PÅ PAKETET.

Tillverkad vid de världs-
berömda SUNLIGHT-
fabrikerna.

En matsked till en blus.

MENNEN'S

Olika sorter, för olika
smak, men alla äro de
MENNEN'S.

TALCUM PUDER

A. B. G. LINDELL & C_o
GÖTEBORG KUNGSTORGET 11 MALMÖ AMIRALSG. 13 STOCKHOLM SMÅLANDSG. 42

Jästmjöl eller Bakpulver

behöver icke användas
då man har

AHLGREN'S
ÄGGERÄTTNING

ty äggersättning är vid
bak och matlagning icke
endast ett utmärkt er-
sättningsmedel för ägg
utan även överträffat
som jäsmedel.

Varnas för mindervärdiga
etterrapningar.

F. Ahlgrens Tekn. Fabrik
Gefle.
Kungl. Hovleverantör.